

Serbian
62-0121E

JAGNJETOVA SVADBA
Marriage Of The Lamb

21.01.1962
Phoenix, Arizona, USA

Od
William Marrion Branham

Ova knjiga se može slobodno deliti kao nekomercijalno izdanje i licencirana je pod Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivative Works 2.5 licencom. Videti www.biblebelievers.org/messagehub za detaljnije informacije o licenciranju.

JAGNJETOVA SVADBA

1. Hvala ti brate Edward. Neka te Gospod blagoslovi. Dobro večere, prijatelji. Sigurno je privilegija večeras ponovno biti ovde u Šatoru zajedništva. Kada sam prošao pored, ovog popodneva, i pogledao na to, i video sam reč "zajedništvo", to me baš zadovoljilo. Ja to volim, brate Edward, "zajedništvo". To je ono u šta mi verujemo.

Jedan moj stari prijatelj, koji je upravo otišao k Gospodu... Mnogi od vas su ga mogli poznavati: dr. F. F. Bosworth. Mnogi od vas... On je jednom bio ovde u Phoenixu sa mnom, verujem; vrlo ljubazna duša. I on je bio – imao – bio je stari svetac, ali imao je smisla za humor. I jednom mi je rekao; rekao je... Ja sam govorio o zajedništvu.

I on je rekao: "Brate Branham, znaš li šta je zajedništvo [Na engleskom se zajedništvo kaže: "fellowship" - izdavač.]" A ja sam rekao: "Dobro, mislim da znam, brate Bosworth." On je rekao: "To su dva prijatelja [na engleskom - "fellow"] u jednom brodu [na engleskom – "ship"]." I tako to... I to je skoro tačno, deljenje sobe s drugim.

2. I ja sam video mnoge od vas kako ste podigli ruke da znate brata Boswortha. Budući da ste ga vi poznavali, ja ću upravo voleti reći reč o njegovim poslednjim trenucima ovde na zemlji. Ja sam ga znao duže vremena. I on je bio ovde, propovedao Evandjelje i molio se za bolesne pre nego što sam se ja rodio. Stoga možete zaključiti koliko je bio star. Gospod mu je dao da živi, mislim, oko osamdeset i pet godina, nešto slično, i bio je još uvek ljubazan starac kad je umirao.

3. Kada je bio sedamdeset i pet, verujem da je to bilo, on i ja smo bili u Edgemont hotelu u Miamiju, verujem. I mi smo – smo večerali, i odšetali smo do morske obale gde su talasi dolazili videti mesečev izlazak. I tada sam bio oko četrdeset godina star, s pognutim ramenima, šetao sam ovako, i on, oko sedamdeset i pet godina, toliko uspravan koliko je samo mogao biti. I ja sam ga pogledao i divio mu se. I rekao sam: "Brate Bosworth, hteo bih te nešto pitati." On je rekao: "Pitaj, brate Branham:" I ja sam rekao: "Kada si sam sebi bio najbolji?" On je rekao: "Upravo sada." Dobro, tada sam se posramio, sam sebe. I on je rekao: "Ti si zaboravio da sam ja upravo dete i da živim u staroj kući", rekao je.

4. I to je bio brat Bosworth. Kada sam čuo da on odlazi sresti Gospoda, baš sam skoro spalio gume na autu, putujući prema Miamiju da ga vidim. I kada smo žena i ja stigli tamo... I Bosworthovi i moja porodica su bili dobri prijatelji. I mi smo ušli. Stari patrijarh je ležao na malom kauču, i on bi uzdigao svoju malu ćelavu glavu, male mršave ruke su me držale ovako, suze

su mi tekle niz obraze, ja sam ga prigrabio u svoje ruke, i povikao sam: "Oče moj, oče moj, kočije Izraelove i konjanici njihovi." Jer, ako je ikada postojao stari čovek koji je ikada postavio dostojanstvo u pentekostalnom pokretu, to je bio brat Bosworth. On zasigurno jest... On je bio veliki cvet.

I znate, prva stvar koju je on želeo učiniti bilo je ispričati mi malu šalu – kao to, znate. I ja sam rekao: "Brate Bosworth, oporavljaš li se?" On je rekao: "Ne brate Branhame. Ja nisam bolestan da se oporavim." Rekao je: "Ja upravo idem kući." I ja sam rekao: "Dobro, to je jako fino."

Mi smo se nedavno vratili iz misionarskih polja u Africi, on i ja.

Rekao je: "Ja sam upravo prestar da bih još živeo." Rekao je: "Ja idem kući." I ja sam rekao: "Brate Bosworth, šta mi preporučuješ da činim?" A on je rekao: "Ostani s Evanđeljem." I rekao je: "Vrati se na misionarska polja što pre budeš mogao." Rekao je: "To je moj savet."

5. I ja sam rekao: "Brate Bosworth, još bih te hteo nešto pitati."

On je rekao: "Šta je to, brate Branhame?" Rekao sam: "Sada, ti si uložio oko šezdeset godina za Gospoda u službi, ili možda i više." I rekao sam: "Kada ti je bilo najsretnije razdoblje u životu?" On je rekao: "Upravo sada." Ja sam rekao: "Brate Bosworth, ti znaš da umireš." On je rekao: "Ja ne mogu umreti. Ja sam umro pre mnogo godina." I ja... Rekao je: "Brate Branham, sve što sam ja voleo i brinuo se za to poslednjih šezdeset godina, ja čekam da On otvori vrata u bilo koje doba i dođe me uzeti." Ja razmišljam o tome "Psalmu Života": Životi velikih ljudi nas sve podsećaju da i mi možemo učiniti naše živote takvima, Sa smrti ostavljenom za nama I stopama u pesku vremena. I on je sigurno ostavio stope za mene.

7. Pre nego je umro, ili otišao u slavu, oko jedan sat ili možda više pre nego što je umro... On je kao spavao nekoliko sati; i njegova žena, njegovi sinovi, i voljeni su stajali uokolo, i starac je ustao, pogledalo uokolo, ustao se i trčao po sobi, i rukovao se sa svojom majkom koja je bila mrtva godinama, sa svojim ocem. I preko sat vremena, rukovao se s ljudima, govoreći: "Ovo je brat John. Da, ti si došao Gospodu na mom sastanku u Jolietu, Illinoisu. Ovde je brat..." Rukovao se sa svojim obraćenicima koji su umrli pre mnogo godina.

8. Ja – ja vam kažem, ponekad verujem da mi u satu prelazimo sa ove zemlje u drugu, ja verujem da ponekad kada... Reku će biti teško preći bilo kako, znate. Ja verujem da možda Gospod kaže našim voljenima: "Sidi do reke i sretni ih tamo." Jer kao što je Jakov rekao, mi ćemo biti okupljeni sa svojim ljudima jednog dana. Ja takođe očekujem taj dan. I tada, kada ja dođem u to s ovim životom, ili me Gospod dovede ovde, i ja vidim da sam zauzeo svaku tvrđavu koju sam mogao, da sam prošao kroz svaki komadić zemlje, i popeo se

na svaku planinu, ja se želim osvrnuti i videti gde sam bio. Kada dođem do reke, ja sam uvek govorio, kao... Crnački narod ovde, oni imaju pesmicu koju pevaju: "Ja ne želim nikakve probleme na reci." Ja želim imati to sve poravnano.

Možda baš vratiti mač u korice, i skinuti šlem, i spustiti to na obalu, i podići svoje ruke, i povikati: "Dovezi čamac za spašavanje, Oče. Ja dolazim kući jutros." On će biti tamo, ne brinite. Ja to verujem. Mislim da je to želja srca svih od nas.

9. Sada, zaista je velika privilegija biti ovde noćas s ovim divnim pastorom i njegovom crkvom, i ovaj predivan posao, i ovima koji se posećuju u Hristu na ovom kraju Phoenixa. Jer zaista, mi smo posetioци. Mi smo putnici i stranci ovde; mi tražimo grad, kao što sam jutros govorio dole u šatoru brata Fullera o Kraljevskom Semenu...

10. Sada, ako imate kasetofone, ja nikada ne napominjem... Ali nešto se dogodilo jutros što ja... Ako imate kasetofon, ako ćete dobiti jednu od kasete, siguran sam da ćete ceniti to. Brat Maguire ih ima. I... "Abrahamovo kraljevsko seme".

Vidite, Abrahamovo seme je bio Izak, što su prirodni Židovi. Ali kraljevsko Seme je bio Hrist, kroz obećanje. I taj Hrist je bio Božija manifestovana Reč. I to je u našim srcima danas dok mi... "Ako ja – On prebiva u Meni, i Moja Reč u vama, tada tražite šta želite i biće vam učinjeno."

11. Sada, ja sam izrazio u – o Phoenixu mnogo puta otkako sam bio ovde... Moj prvi dolazak bio je pre trideset i četiri godine. I živeo sam gore na 16. Henshawu, radio na Circle R Ranchu ovde izvan Wickenburga. I ja sam otišao s malom devojkom tamo na 16. Henshaw. Juče sam otišao pogledati to mesto, i to čak nije više ni Henshaw; to je Buckeye sada. I to je velik grad, upravo u metropolitnom području Phoenixa ovde. Sve se toliko promenilo.

12. I žena i ja smo se popeli na South planinu da pogledamo Phoenix. I mislio sam, pre oko tristo godina tamo verovatno nije bilo ničeg osim prerijskih vukova, kaktusa, i ostalog. A sada je to veliki legendarni grad.

Sada, rekao sam: "Draga, je li to pretvoreno ili razvratno? Ti možeš koristiti svoj izbor. Za mene je to razvratno. Sada, jer ove velike građevine i divne strukture bile bi odlične kad bi ljudi i žene hodali gore i dole ulicama sa podignutim rukama prema Bogu, slaveći Boga; i braća i sestre živeli kao... umesto što piju, kockaju, puše, lažu, krađu, piju pivo u lokalima, i čine sve što je zlo. U središtu svega toga premda..." Žena mi je rekla: "Onda, Billy, zbog čega si ti ovde?" Ja sam rekao: "Ali, draga, otkako mi sedimo ovde petnaest minuta, koliko je laži izrečeno u toj dolini? Koliko zakletvi je uzelo Gospodnje

Ime uzaludno? Koliko cigareta, koliko viskija, koliko preljuba je učinjeno, i sve tuda, upravo u zadnje kratko vreme dok smo sedeli ovde?" Ona je rekla: "Nije li to užasno?" Reкао sam: "Ovde je ono zbog čega smo mi ovde, draga. Koliko je vernih molitvi usmereno otkako smo ovde? Mi smo svetlost sveta. Zbog toga smo ovde, da sagnemo svoja ramena s ovim malim crkvama ovde, da učinimo sve što možemo kako bi pomogli da se to pokrene, da bude..."

13. Svi vi... Vi zajednice ste na blagoslov meni. Nadam se da ću ja biti na blagoslov vama u poseti ovde. I ja... Kada se setim da trebam posećivati različite denominacije i organizacije i – i različite crkve, i tako dalje, braću u Phoenixovoj dolini ovde, moje srce trepti. To se pojavljuje pre razgovora koji ću govoriti na Hrišćanskom biznismenskom razgovoru mislim na subotnjem jutarnjem doručku, i onda na nedeljnom popodnevnom sastanku sledeće – sledeće nedelje. I uvek je privilegija susresti se s ovom braćom. Mislim da oni imaju oko dvadeset i pet stotina sedišta tamo. Biće prostrana soba za sve nas. Nadamo se da ćemo vas sresti tamo.

14. I onda, imati ovo vreme zajedništva, ići od crkve do crkve i govoriti... Mislim da sam jutros propovedao dok nisam promukao, oko sat ipo, i to je bila kratka propoved. Ja inače ne odlazim kući pre tri ili četiri sata toga iz – iz crkve. Ja upravo... Ja nisam propovednik. Tako ja – ja upravo činim radosnu buku Gospodu. Ja volim činiti to tako dobro, da ja – ja pretpostavljam da volim to, stoga ja nastavljam činiti to.

Bio sam... Imam četiri ili pet različitih izjava zašto držim ljude toliko dugo. Tako, ja – ja znam da je to tačno. I noćas, iskreno, mi ćemo izaći odavde pre jedan sat. Ja – ja ću vas upravo skoro uveriti u to. Ja upravo, gotovo... tako divan osećaj duha, i sve je tako dražesno, siguran sam da će Sveti Duh imati blagoslov za nas.

15. Sada, ja nisam imao nikakve službe isceljenja na sastancima. Ja... jedne noći, dole kod brata (brat Isusovog Imena?) brata Outlawove crkve, bilo je mnogo onih koji su želeli da se molim za njih. I moj sin je delio nekoliko molitvenih kartica. I onda nekoliko noći, Duh Sveti se toliko izlivaao u zgradi dok... Svi vi znate. Bili ste na mojim sastancima. Svi vi imate... Videli ste kako dar opažanja, i ostalo... Ali sada, uočio sam da ih se nakupilo mnogo da se moli za njih. I to sam prvo uočio, početkom srede i četvrtka. Mislio sam da ću čekati da prođe nedelja, jer ako imate službu izlečenja u crkvi... Vidite, ja – ja sam to najavio svugde gde sam išao za sve ljude da ostanu na svojim dužnostima u nedelju. Vidite? Ovi specijalni sastanci su upravo posećivanje braće. I mi – mi želimo da svako drži svoju dužnost, jer vaš pastor čeka na vas. I to je mesto gde biste vi trebali biti.

131. Pognimo tada glave za molitvu. I svako od vas ljudi ovde a imate bolest, vi koji stojite, stavite ruke jedni na druge. Isus Hrist je rekao: "Ovi znaci će pratiti one koji veruju. Ako polože svoje ruke na bolesne, oni će ozdraviti." Držite svoje ruke jedni na drugima. Sada, nemojte se moliti za sebe, molite se za osobu na koju ste položili ruke, jer se oni mole za vas. Molimo se zajedno sada kao Hrišćanska crkva.

132. Gospode Isuse, mi smo zahvalni za pobedu noćas, duše koje su došle k Tebi. Sada, đavo je zapakovao neke od Tvojih ovaca sa bolešću. Mi dolazimo tražiti ih nazad. I kao crkva živog Boga, mi prekoraavamo đavola, i kažemo: "Oslobodi ove ljude, sotonu. Mi te osuđujemo u Imenu Isusa Hrista, da oni mogu biti izlečeni. Biblija kaže: 'Ovi znaci će pratiti one koji veruju. Ako polože svoje ruke na bolesne, oni će ozdraviti.'" To je Božije obećanje, i mi znamo da je istinito. Oni su izlečeni ranama Gospoda Isusa Hrista.

Sada, ako verujete to, podignite svoje ruke i dajte Mu slavu. Amen.

U redu, pastore, to je sve tvoje. Bog te blagoslovio brate. Tako je lepo biti s vama noćas. Neka Bog bude s vama. Bog te blagoslovio brate.

su došli. I ja moram odgovarati za moje reči noćas. I ovde su oni došli da stanu sa mnom i uzmemo naše pozicije uz Hrista.

127. Sada, sotonu, ti si izgubio to. Ti si držao nekolicinu nazad, ali nisi pobedio bitku. Isus je rekao: "Onaj ko dođe k Meni, sigurno ga neću odbaciti."

Sotonu, kažem ti, tog jednog dana je bio mali dečak koji je čuvao očeve ovce. I lav je došao i uzeo jednu od njih, zlobno zagospodario njom, i hteo ju je proždreti. Ali ovaj mali istinski pastir... On nije imao puno osim pračke; ali imao je veru u živog Boga. On je otišao na lava, uhvatio ga, i on – on ga je ubio. Ustao je na njega, uhvatio ga za bradu i ubio ga. Izvadio je ovcu iz njegovih usta, odveo je na pašnjak da se oporavi.

128. Ti si uzeo ove dragocene Božije ovce, ove dame, i prouzrokovao da one ošišaju svoju kosu, i stavljaju šminku, i izgledaju kao stvari koje Biblija osuđuje. I mislio si da ih imaš. Ali ja dolazim sa ovom jednostavnom malom pračkom molitve. Ja ih vraćam nazad noćas. Ti ih ne možeš držati više. Ti si izgubio bitku. Ovi dragoceni ljudi stoje ovde, jaganjci Božiji, oslobodi ih.

Mi te preklinjemo u Imenu Gospoda Isusa Hrista. Ja stojim između ovih hobija, i naravi, i nemorala, i bilo šta da je to, ja postavljam Krv Isusa Hrista po veri između njih i tih stvari ponovo. Ti ih nećeš uhvatiti više. Oni su na Očevom pašnjaku. Oni su Njegova deca. Beži od njih. U Imenu Isusa Hrista, ja te preklinjem.

129. Nema đavola u paklu koji vas se može dotaknuti, ako verujete to. Vi ste poliveni Krvlju. Vi ste okruženi molitvom propovednika Evandelja, i glasnika saveza, molitvom. Svako od vas koji stojite ovde, došli ste ovde znajući da imate hobije, pogreške, i stvari kojih ste se posramili, ako ih sada položite na Božiji medeni oltar suda, i primite to sada kao svoj oprost koji vam Hrist daje, hoćete li učiniti taj prinos verom da podignete svoju ruku i kažete: "Ja to sada prihvatam. To je otišlo. I od danas nadalje, nikada to neću ponoviti." Vi ste spašeni Krvlju Isusa Hrista. Amen. Amen. Slava Bogu.

130. Ima li iko još ko bi želeo doći, pridružiti se ovoj grupi? Ima li iko bolestan u zgradi ko bi želeo ustati za molitvu upravo sada? Ustanite.

Ja želim da svako od vas, ako niste – ako niste član neke dobre potpuno Evandeoske crkve, idite u jednu, u ovu ako možete, ako živite ovde blizu. Idite k pastoru i budite kršteni. I onda ako niste primili Svetog Duha, molite Boga da vam da Svetog Duha i ispuni vas, učini vas članom neveste.

Pogledajte tamo preko, braćo, na bolesne ljude. Đavo ne može držati ove ljude. Ovo je vreme oslobođenja. Haleluja. Zar ne verujete to?

16. Tako onda... onda, mislim da sutra uveče, ako bude Gospodnja volja, ja ne... (Gde ćemo mi biti sutra uveče, brate O'Donnell, u šatoru, Arizoni.) Sada, ako vi nemate nikakve – nikakve specijalne stvari koje će se odvijati u vašoj crkvi, i imate bolesnih ljudi, zašto, ja ću se moliti za bolesne sutra uveče, upravo imati regularnu molitvenu liniju, moliti se za bolesne možda – možda u ponedeljak, utorak... Pogledajmo. Ja sam verovatno – ja sam... Ne znam. Imam li crkvu za sredu uveče takođe? Sreda uveče, tada to – tada to počinje u četvrtak (Je li to u redu?), razgovor? U redu, brate. Ti ćeš najaviti?

[Brat najavljuje: "Vi ste ovde noćas, i sutra uveče smo u šatoru Božije zajednice, i onda Planinski Pogled, i Sunnyslope 23., i onda u Središnjoj zajednici 24." - izdavač.]

U redu, to je dobro.

[Brat kaže: "Ja sam nisam zapamtio. Kao da sam pomešao." - izdavač.]

17. Ne misli na to. Govorio sam neki dan o tome kako nisam mogao zapamtiti, i brat Jack Moore mi je rekao: "Misliš da si loše." Rekao je... Rekao sam: "Brate Jack, ja počnem govoriti i ne mogu se setiti šta sam upravo govorio." On je rekao: "Zašto, nemoj misliti da je to loše." Rekao je: "Ja nazovem telefonom, nazovem nekoga i kažem: 'Šta trebaš?'" Dobro, to postaje prilično loše...?... Dobro, moj Bože, to može zvučati kao šala, što ne mislim da bi se trebalo govoriti sa propovedaonice ovde. Ali Božija deca su sretna deca bilo kako, znate. Tako mi – mi baš volimo... Mislio sam da je to pomalo lukavo.

18. Svi vi... Mnogi od vas poznajete brata Jack Moora. On je iz Sheveporta, Louisiana, Šatora Života, vrlo drag brat. I tako, on mi je rekao to. On je takođe ograničen.

I on je rekao: "Nemoj misliti da je to loše, brate Branham." Rekao je: "Ja sam zvao neku braću neki dan, otkucao njegov broj." I rekao je: "Oni su se javili, i rekli: 'Halo.' Ja sam rekao: 'Šta trebate?'"

Mislio sam: "Dobro, ja... To je spuštanje, brate Jack." Ja...

Tako sada, mislim da će to biti dobro. I ovi prijatelji koji žele da se moli za njih, i dovesti svoje bolesnike, mi ćemo se tada moliti za njih.

19. Sada, noćas, razmišljao sam o tome šta ću govoriti ovde u ovoj maloj crkvi. I mislio sam: "Dobro, ne znam šta..." Ja upravo moram baš uzeti mali tekst, i verujem da će Gospod izmešati reči negde, i učiniti da to padne gde će to pomoći nekome da bude... Ja nikada ne pokušavam uzeti tekst. Ja uvek pokušavam biti vođen, i ispisati mnoštvo Pisama, i ostalo. I – i onda, ako Gospod vodi drugačije, tada ja idem upravo kuda me On vodi. Mislim da je to način na koji bismo svi trebali činiti, zar ne, činiti na isti način?

20. A sada, postoji jedna stvar koju ja – koju ja – ja želim da sve crkve (Ja najavljujem ovo svakoj pojedinoj osobi.), a to je ako... Kada se molite za svog pastira i vaše voljene, ne zaboravite mene, jer ja svakodnevno razotkrivam, više nego ikada, da mi prilazimo kraju puta.

I ja sam upravo sahranio svoju majku pre nekoliko nedelja. I držao sam je u svojim rukama dok Bog nije uzeo njen dah i njenu dušu u nebo. Ja sam posmatrao tu veličanstvenu smrt žene ispunjene Duhom Svetim, i gledao sam njen dolazak do kraja puta. Mislio sam: "O, ja upravo moram dobiti da svaka majka bude takva. Moram upravo učiniti nešto da dobijem – da – učiniti šta mogu da postignem da ljudi vide šta to zapravo znači.

21. I prijatelji, ja sam uveren da je to – možda malo dublje; i mislim da mi to uzimamo malo prelagano s obzirom šta je to zapravo. Mislim da bismo trebali zapamtiti, ako je Bog toliko svet da Anđeli izgledaju prljavo u Njegovim očima, kako tek mi izgledamo? Vidite? To je tačno. Tako mi želimo zapamtiti... I zapamtite, Božiji put je postavljen tamo u večnosti tako da zasenjuje sva sunca iz sunčevog sistema. "Svet, svet, svet", anđeli s krilima koja pokrivaju njihova lica i njihova stopala, koji lete u Njegovoj Prisutnosti, vičući: "Svet", šta bi mi trebali biti? Tako mi... To je ono što mi pokušavamo učiniti.

22. I – i ja osećam da ovo – Kraljevstvo Božije je kao čovek koji uzme tu mrežu i ode na more (Isus je rekao), i on je baci. I kada je izvuče, on uzme puno vrsta. Ali zlatna riba je, naravno, uhvaćena; i ostale smetlarske ribe su bile – vratile su se u vodu, kao rak, i – i jegulje, vodozemci, barske kornjače, i tako dalje. Ali Evandeoska mreža hvata sve to. I mi smo... Tamo će se dogoditi jednog dana da ćemo baciti zadnju mrežu, braćo...?... To je tačno. Niste to vi ili ja koji govorimo šta je riba, a šta nije. Mi ne znamo. Mi samo bacamo mrežu i povlačimo je. To je sve. Bog poznaje svoje. One koje je predodredio njih je pozvao: sve ove koje je On pozvao, njih je opravdao, i ove koje je opravdao, njih je proslavio. Zato mi čekamo, samo bacamo mrežu. I moja je privilegija noćas stajati u crkvi brata Edvarda ovde da pomognem bacati mrežu ovde, da vidimo ako će biti i jedna riba koju Bog ima za Svoje Kraljevstvo.

23. Sada, upravo pre čitanja Reči, govorimo Autoru Reči upravo malo dok spuštamo svoje glave. S našim pognutim glavama, u svetosti ovog trenutka kada prilazimo Reči živog Boga, što je Bog, zanima me hoće li ovde biti iko ko ima potrebe na svom srcu, a hteli bi da ih se setimo u ovoj molitvi. Obznanite to podizanjem ruke.

24. Gospode Isuse, pogledaj slušateljstvo, znajući svako srce. Hvala ti. Najmilostiviji sveti Bože, Svemogućí El Šadaju, koji se pojavio Abrahamu u

srži kosti. Ali tada Ti dolaziš tačno pored potvrditi da je to istina. To je Istina. Ovde stoje ljudi i žene, čak mlade dame, mlade dame stoje ovde s pognutim glavama, i sa suzama u očima, tačno na raskršću života. Kada mislim gde bi se one mogle zavijati u tvistu, rock-and-rollu, đavolskim i demonskim grupama. Ovde su one, stoje ovde noćas sa pognutim glavama, čekaju nešto na šta će moći položiti svoje ruke i reći: "Gospode Bože, očisti me od svih stvari sveta."

123. Ovde je čovek srednje dobi, mladi čovek, stara žena, mlada žena, svi stoje zajedno. Oni priznaju da su u krivu. Ti si govorio njihovim srcima. Oni nikada ne bi bili ovde. To pokazuje da oni ne mogu čak ustati iz svojih sedišta bez da su već načinili odluku. Duh Božiji je bio oko njih i – i rekao: "Ti si u grehu."

I njihov mali život je rekao: "Gospode, tada želim Tebe."

I đavo je rekao: "Sedi još." Ali Duh Božiji je rekao: "Ustani." I oni su došli u poslušnosti, i stoje ovde pred oltarom.

124. Sada, dok sam Ti citirao Tvoju Reč: "Onaj ko dođe k Meni, sigurno ga neću odbaciti. Ako su vaši gresi kao grimiz, biće beli poput snega; crveni kao skerlet, beli kao vuna. Dođite i kupite od Mene vina i ulja. Moja milost je dostupna. Onaj ko sluša Moje Reči, i veruje Onom koji Me poslao, ima Večni Život, i neće ići na sud; već je prešao iz smrti u Život." I sada, Jagnjetova svadba je došla i Njegova se zaručnica opremila.

Oče, oni su Tvoji. Oni su trofeji Tvoje Reči. Oni su ovde da bi bili oprani vodom Reči, jer je to potpuno Evanđelje. To nije štednja ničega. To je odsecanje da padne dole na mesto dečijeg vrtića. To je kopanje korenja: korenja besa, korenja ravnodušnosti, korenja sveta. Iskopaj ih, Gospode, Svetim Duhom. Odbaci ih od ovih ljudi.

125. Ja tražim to od Tebe noćas, Isuse, kao Tvoje vlastito blago, kao dragulji u Tvojim kruni, kao članovi Tvoje neveste. Ja tražim njihove živote. Ja molim svim svojim srcem s ovim propovednicima, ovim slugama živog Boga. Molim da Ti uzmeš od njih, Gospode, stvari sveta i daš im hrabrosti da se suprotstave sotonu. Daruj to, Gospode. Ja verujem da ćeš učiniti to. Ti si rekao: "Tražite od Oca bilo šta u Mom Imenu, Ja ću učiniti to." Sada, Ti nisi nikada rekao: "Ja – možda ću učiniti to." Ti si rekao: "Ja ću učiniti to." I ja verujem da je to istina.

126. Sada, to je takođe zapisano u Pismu: "U Mom Imenu će izgoniti đavole." To je đavo koji bi uzeo mladu damu ili ženu i uništio njen život. To je đavo koji bi uzeo čoveka i uništio njegov život. I ja citiram ovu malu priču, Gospode, u svojoj molitvi. I ja Te molim da me čuješ, i odgovoriš na moju molitvu, da svako od ovih bude pročišćen noćas za dragulje Kraljevstva. Oni

ona vozila. Ona je bila spremna za bolnicu. I obe su trebale doći na oltar. I kćer je rekla: "Majčine – zadnje reči koje mi je rekla pre nego se auto slupao, 'Pogrešila sam noćas. Znam da jesam.'" I tamo je njen život bio pozvan.

118. O, vi kažete: "To se neće dogoditi meni." Moglo bi. Moglo bi. I šta ako vas Sveti Duh nikada ne osudi ponovo, i ne kaže vam da ste u krivu? Tada ćete odšetati u večnost tako. I vi znate da s takvom vrstom duha ne možete učiniti to. Pregledajte kroz svoj život, pogledajte kako ste živeli. I pogledajte tamo nazad, i vidite je li to dragi, nežan život Hristov, koji se slaže s Njegovom Reči. Ako to nije, tada dođite ga dobiti upravo. Tu je.. Zašto – zašto uzeti zamenu kada su neba puna pravih pentakostalnih blagoslova koja čiste vaše srce, peru vašu dušu? Nije li to tačno?

119. Koliko je propovednika ovde unutra noćas? Ja želim neke od vas braće da ustanete s nama, ako je tu sve u redu, brate. Da, dođi ovde gore, hoćeš li samo na minutu, dragi brate? To je u redu.

Isus je rekao u Svojoj Reči: "Onaj ko sluša Moje reči, i veruje Onome koji Me poslao, ima Večni Život, i neće proći kroz osudu; već je prošao iz smrti u Život." Sveti Jovan 6 kaže: "I Ja ću ga podići u poslednji dan." – uskrnuće.

120. Narode, mi – mi se moramo zaustaviti na tome. Mi moramo učiniti to. To mora biti učinjeno. Tako – to nije emocija. Emocije idu s tim, naravno. To je tačno. Ali stvar toga je – je posvećenje srca. Uzmite upravo Reč Božiju i recite: "Bože, činio sam greške. Žao mi je što sam učinio to. Ti poznaješ moje srce. Ja sam grešio. Tačno ovde iznad ovog mesta, ja priznajem svoje greške. I od ove noći nadalje, ja sam zaručen s Tobom. Ja sam deo neveste. Ja neću učiniti to nikada ponovo, nemoj dozvoliti mojoj naravi da posrne ponovo. Ja ću – ja ću delovati poput dame. Ja ću delovati poput gospodina. Činiću stvari koje Biblija kaže da činim. Uzeću Tebe upravo sada u Tvojim Reči." Tada vi dolazite negde. Verujete li to, propovednici Evandjelja? Je li to istina? To je u redu.

121. Sada, pognimo svoje glave u molitvi sada. Upravo, svako od vas na svoj vlastiti način. Setite se, tačno uz vas je Hrist. Ispred vas ovde na oltaru stoje hrišćani koji se mole, iza vas, evanđeoski propovednici se mole. Sada, to vas postavlja u atmosferu molitve. Sada, vaše priznanje, u vašim srcima na vaš vlastiti način, "Gospode, ja sam u krivu. Žao mi je, Gospode, što sam učinio ovo. Ja sada priznajem svoj greh. Je verujem u Tebe. Ja te prihvatam sada. Ja želim biti deo neveste. U Isusovom Imenu ja molim."

Sada, držite svoje priznanje na svom srcu sada. Sada, ja ću se moliti za vas.

122. Nebeski Oče, kako me rastužuje ponekad dok gledam ljude koji me vole, i vidim kako Ti uzimaš Reč i polažeš Je tamo napolju. To upravo seče do

Imenu Svemogućeg, otvoreni Bože, davatelju snage, Hranitelju kroz nedelju, dođi ka nama noćas, Oče. I mi shvaćamo našu slabost i naše grehe. Mi priznajemo svoje grehe Tebi, i polažemo ih na Tvoj medeni oltar suda, i tražimo da ih Krv Isusa Hrista odnese žrtvom koju mi činimo. Daruj to, o Bože.

Mi pokoravamo svoje živote, i sve što imamo. I kakav mali talenat da nam je dan, Gospode, iskoristi to za slavu Božiju. Blagoslovi ovu crkvu, njenog dragog pastora, đakone, starešine, i sve članove veća i svakog člana koji dolazi u ovu crkvu koja se zove "Zajedništvo". Bože, molim da ljudi i žene, dok ulaze kroz vrata ove zgrade, da bi oni pali pod osvedočenje zbog dražesnog reda Svetog Duha unutar zgrade. Daruj to, Gospode.

25. Zaboravi naše grehe i prekršaje, mi ponovo molimo. Seti se ovih koji su podigli svoje ruke. Dole ispod te ruke, Gospode, u srcu je potreba za nečim od Tebe. I možda, možda samo Ti možeš dati to. Ja molim da Ti daruješ to, Oče. Šta god oni trebali, daj im to u obilju. Ako ima ikakvih bolesti, Gospode, izleči ih. Ako je iko ko skreće s puta, okrepi takva iscrpljena kolena. "On ne lomi napuknutu trsku niti gasi stenj što tinja." I mi znamo da On nikada neće slomiti napuknutu trsku; on će je zakrpati. I ja molim, nebeski Oče, ako tu ima ijedan duh koji je slomljen ili – ili obeshrabren, ili nemoćne ruke koje vise, i natečena kolena, mogu li oni biti podignuti noćas, Gospode. Može li Sveti Duh doći i izlečiti naša srca i duhove, i našu psihu, a mi ćemo Mu dati slavu zbog toga. Mi to pitamo u Isusovom Imenu. Amen.

26. Ako biste želeli okrenuti u Pismo upravo za oko trideset minuta govora. Želeo bih da čitate sa mnom iz knjige Otkrivenje 19. poglavlje, i ja bih želeo čitati do 7. stiha uključujući i njega.

Posle toga čuh nešto kao glasno pevanje golemog mnoštva gde u nebu viče: "Haleluja! Spasenje, slava i moć pripadaju našem Bogu: jer su istiniti i pravedni njegovi sudovi! Jer je osudio veliku bludnicu, koja pokvari zemlju svojim bludom, i na njoj osvetio krv svojih sluga!" Zatim ponove: "Haleluja! Njen se dim diže u veke vekova!" Na to padoše dvadeset i četiri Starca i četiri Bića i pokloniše se Bogu, koji sedi na prestolju, i rekoše: "Amen! Haleluja!"

Zatim od prestolja dođe glas govoreći: "Hvalite našeg Boga, vi svi koji mu služite, vi svi koji ga se bojite, mali i veliki!"

Uto čuh nešto kao glas golemog mnoštva, kao šum velikih voda, kao prasak jakih gromova: "Haleluja! Jer se domognu kraljevstva Gospod, naš Bog, Svemogućí. Veselimo se, klićimo od veselja i zahvalimo Bogu, jer dođe Jagnjetova svadba! Njegova se zaručnica opremila..."

Hteo bih govoriti noćas na temu "Jagnjetova svadba", upravo za nekoliko trenutaka da... Mi smo dobro upoznati s ovim Pismom.

27. Nema sumnje da je vaš dragi pastor pristupao ovoj temi puno puta, i to... Mi znamo da će biti nevesta, i biće svadbena večera poslužena na nebu. To je upravo tako sigurno da će biti kao što je sigurno da postoji Bog, jer je to Njegova Reč.

I mi znamo da će ovi koji će sačinjavati tu nevestu biti Njegova crkva, i oni će se pojaviti pred Njim bez mrlje ili bore. I oni imaju materijal na zemlji sada da se opreme.

28. Ako ste uočili, to je reklo: "Ona se opremila." Tako, mnogi kažu: "Ako Gospod uzme ovaj zao duh s mene, zbog pića, ili zbog kockanja, ili zbog laganja, ili krađe, ja ću Mu služiti." Ali to je na vama. Vi morate učiniti nešto takođe. "Oni koji nadvladaju, naslediće sve", oni koji nadvladaju. Vi imate snage učiniti to, ali morate biti željni položiti to. Vidite? Ona se opremila. Ja volim tu Reč.

Vidite, Bog nas ne može progurati kroz usku cev, izvući nas iz toga kroz drugi kraj i reći: "Blagoslovljen je onaj koji nadvlada." Vi niste imali ništa za nadvladati; On vas je upravo progurao kroz to. Ali vi morate učiniti odluke za samog sebe. Ja moram učiniti odluke za sebe. I čineći to, mi pokazujemo svoju veru i poštovanje Bogu.

29. Abrahamu je bilo obećano dete, ali on je morao održavati ovo obećanje dvadeset i pet godina, usponi i padovi koje je on imao i iskušenja u ovih dvadeset i pet godina; ali on se držao reči ovog obećanja.

I Izraelu je obećana obećana zemlja, ali oni su se morali boriti za svaki inč nje. "Gde god stupi vaša noga, to sam vam dao", Bog je rekao Jošui. To je sve bilo tamo. Zemlja je bila tamo i Bog ju je dao njima, ali oni su se morali boriti za nju.

30. Ista je stvar s Božanskim isceljenjem. Bog ima snagu da vas izleči, ako vi imate hrabrosti prihvatiti to. Ali vi ćete se boriti za svaki inč puta. Bog ima divnu milost da vas spasi, i On će učiniti to, ali vi ćete se boriti za svaki inč svog puta. Ja sam iza propovedaonice trideset i prvu godinu. I svaki inč toga je bila bitka, konstantno. Sigurno jeste. Ali mi se moramo boriti ako moramo vladati. Tako, mi smo shvatili da se nevesta mora opremiti, biti željna "odbaciti svako breme koje lako zavodi, da možemo ustrajno trčati na utakmici koja nam je određena". Mi ih moramo odbaciti od sebe. Ne možemo reći: "Bože, Ti dođi, odbaci ih umesto nas." Mi moramo učiniti to sami.

31. Sada, ja volim razmišljati o svadbama. Imao sam privilegiju oženiti nekolicinu ljudi. I mislim kada dovedem mladića i devojkicu do oltara, i gledam

nešto kao to. To je pod emocijom. Reč Božija želi da dođete. Vi ne dolazite za – pod nekom emocijom, vi dolazite verujući da Bog je Bog, i vi ste u Božijoj sudnici, i vi ste došli pravdati svoj slučaj.

114. Bog te blagoslovio, moj brate, moja sestro. Želim se rukovati s vama i reći vam da vas cenim. Iskrena osuda... Mala damo, ja te cenim. Bog te blagoslovio. Može li Ti podariti taj ljubazan Duh. Blagoslovio te, moj brate. Neka Bog bude s tobom. Još jednom, tada ćemo završiti. Možda je to zadnji završetak, takođe. Vidite? Ja ne znam kada. Nadam se da nije, ali možda je. Vidite?

Spasiteljju... Dođi ovde, moj...?... Želim se rukovati s tobom i reći da te cenim...?... Dođi ovde, moj brate. Ja se želim rukovati s tobom ovde. Ja cenim tvoju iskrenost. Bog te blagoslovio. Dođi ovde. Bog te blagoslovio. Ja cenim tvoju iskrenost...?... ustanite... ...propustiti mene. Spasiteljju... Šta? Jagnjetova svadba je došla, i Njegova se zaručnica opremila. ... ponizan plač; Dok druge pozivaš, O, nemoj propustiti mene. (Šta?) Ja verujem samo u Tvoje odluke, Hoću li tražiti Tvoje lice? Isceli moj ozleđeni, slomljeni duh (gde je Reč sekla to), Spasi me svojom milošću. Spasiteljju, Spasiteljju, čuj moj ponizni... Dok druge pozivaš, O, nemoj propustiti mene.

115. Setite se, Sveti Duh je bilo to što je zarezalo vaše srce, i došlo ovde gore. Upravo mislite o mestu gde on seče, i ta osoba neće nikada ostaviti to. Oni će se uvek sećati toga. "Ako nas naša srca ne optužuju..." Ali kada vi dođete s nečim u Reči Božijoj, i vi to promašite, to nije Abrahamovo seme. Abraham je držao Božije obećanje u svom srcu, bez obzira što dolazi ili odlazi.

116. Ja cenim sve ove koji stoje oko oltara. Moja molitva za vas, da vam Bog da želju vašeg srca noćas i učini vas stvarno svetim ljudima.

Neki od ovog mladog naroda... Ovde su Indijanci, Španjolci, Meksikanci, svi stoje uokolo, ljudi koji se nazivaju hrišćanima možda godinama, ali vide da su njihovi putevi pogrešni. Oni žele biti ispravni. "Blago gladnima i žednima pravедnosti, jer će se nasititi." Osuđeni, spremni učiniti to ispravnim s Bogom kroz vatreni oltar suda Božijeg. Morate to sresti negde, prijatelji. Vi morate sresti to negde, stoga sretnite to ovde. Nemojte čekati do jutra. Vi možete biti ubijeni noćas u saobraćajnoj nesreći dok budete išli kući.

117. Upravo nedavno na sastanku sam učinio oltarski poziv, i –i pozivao sam, kao ovaj gore u Ohio. I te noći, napustio sam zgradu, i otišao za oko petnaest minuta. I čuo sam nekoga kako vrišti pored puta, i ja sam se zaustavio i otišao tamo. Auto je imalo saobraćajku, pogodilo je u drugo. I žena koja je bila sedela tamo toliko nervozna je skinula svoj prsten, bila je toliko nervozna, ona je bila ubijena. I ona je razgovarala sa svojom kćerkom na putu dole dok je

takvoj vrsti odvažnosti, da izađete i priznate da ste u krivu. Bog te blagoslovio, brate. Stani pravo tamo.

Mislite mi reći da možete podići svoju ruku i ne biti iskreni u tome? Šta se desilo ljudima? Brate, šta je pogrešno? Šta je pogrešno s našim ljudima u ovom danu? Mislite podići svoju ruku da ste pogrešni i onda ne hteti doći? I znajući "onaj ko zna činiti dobro, i ne čini to, za Njega je to zlo."? Zar nećete doći? Dok pijanista ili, ako ćeš ti sestro, orguljašice, samo malo muzike.

112. Pozivam vas. Želim vas pitati, koliko vas je u ovoj zajednici bilo na sastanku kada... Vi znate da ja nisam propovednik. Ja nemam obrazovanja. Bog te blagoslovio, mlada damo. To zahteva pravu devojkicu da učini to. Ovaj mali cvet dolazi ovde, blagoslovio te, moja sestro. To je prava odvažnost. Ja se divim toj maloj dami. Bog te blagoslovio, dušo. Ja imam malu devojčicu kući oko tvoje dobi, malu Rebeku. Ja te cenim. Mala Indijanska devojkicu? Bog te blagoslovio moja sestro, mala princezo. Neka Bog bude s tobom, draga. Vi male sestre, Bog bio s vama, i s tobom, sestro.

Sada, gledajte ovde. Ako mlade dame kao te, male devojčice, nežne savesti, i propovedati poruku koja ih kida u delove... I ovde oni dolaze ovde gore, znajući da su u krivu, ustanu pred zajednicu da učine potvrdu, sigurno, sigurno vi starija ženo... Zar nećete doći? Pomaknite se ovde gore i stanite ovde pored.

... ću tražiti Tvoje lice; Isceli moj ozleđeni, slomljeni duh. (Pevajmo to.) Spasi me svojom milošću. Spasitelju, Spasitelju, čuj...

Sigurno ste dovoljno iskreni da molite poniznu molitvu. "Poziv, Gospode, iskušaj me, i vidi ako postoji išta pogrešno sa mnom."

Nemoj propustiti mene. Bog te blagoslovio, draga sestro.

113. Koliko vas je na ovom sastanku ustalo i videlo u slušateljstvu ženu, muškarca, i sve kako dolaze dok sam se ja molio za bolesne, i Sveti Duh im je govorio njihove grehe, i stvari, i znam... Koliko vas zna da je to istina? Nikad ne izneverava. Sveti Duh mi govori, taj isti Sveti Duh, da postoji nešto ovde noćas što Ga žalosti. Sada, to je TAKO KAŽE GOSPOD. Sada, sresti to ovde ili onde.

Ja nisam osoba predana emocijama. Ne gospodine. Ja znam tačno gde stojim, i ja – ja znam Boga. To je tačno. Ovde je mnogo vas koji biste trebali stajati tačno ovde gde ove mlade devojkice stoje. Sada, zar nećete doći? Ja vas pozivam. Ja neću nagovarati. Samo vam govorim.

Neko je rekao: "Ja nisam nikada čuo oltarski poziv u kojem je propovednik prekoračio zajednicu i takve stvari." To je način na koji bi to trebalo biti. Vi ne dolazite gore na neku priču koja lomi srce o nekoj majki koja umire ili

ih kako prolaze kroz crkvu, i ona, lepa u svojoj venčanici, i veo koje prekriva njeno lice i pada dole; i mladoženja uspravan, predivno odeven, i mlad, i pun vedrine dok oni hodaju dole u svom najboljem delu života, i uzimaju venčane zakletve, mislim da ima nešto dražesno u tome. Postoji nešto sveto u tome, jer me to podseća na to da će biti druga velika svadba jednog dana, kada Hristova nevesta bude hodala kroz hodnike slave. Mladoženja će imati sve spremno. Tamo će biti svadba i večera.

Kako mi volimo misliti o sedenju za stolom jedni nasuprot drugih, i međusobnom rukovanju, i suze liju niz naše obraze. I misliti, On će doći okolo, obrisati sve suze iz naših očiju, reći: "Ne plači. Sve je gotovo sada. Uđi u radost Gospodnju koja je pripremljena za tebe od početka sveta." O, brate, to će učiniti da ćemo voleti jedni druge još više.

32. Mislim da je to ono što je pogrešno s crkvama, nevestom danas, koja je sačinjena od svih crkava koje veruju u Hrista. To nije crkvena zgrada, niti je to organizacija ili denominacija; već su to pojedinci koji su u crkvi, koji sačinjavaju nevestu.

33. Ja imam dobrog prijatelja u Louisvillu, Kentuckiju. Dr. Wallace Cbbles, znao – bio je propovednik Crkve Hristove, i došao je i primio Svetog Duha, i pastor je jedne od najjačih – najvećih crkava u Louisvillu, Crkve otvorenih vrata. On mi je vrlo dragocen prijatelj. I pre nekoliko dana sam stajao na ulici i video sam ga kako silazi ulicom. I uvek sam ga voleo, i on je mene voleo.

Ali jednog dana je imao operaciju krajnika, i on je krvario do smrti. I odveli su ga dole u bolnicu St. Josipa i rekli su da on umire.

I gospodin McSpadden me pozvao i rekao: "Dr. Wallace Cobbles..." I ja ga još nisam poznao, ali znao sam za veliku Crkvu otvorenih vrata. Rekao je: "On umire. Doktori su mu dali injekciju i sve ostalo. Oni su zašili to. On konstantno krvari i oni ne mogu zaustaviti krv. Njegova se krv ne zgrušava i (znate) ne prestaje teći." I rekao je: "Misionari su tamo unutra, i oni žele da se ti dođeš moliti za njega."

34. Dobro, ja sam čuo za Dr. Wallace Cobbles, i tako, nekako sam nerado... ali otišao sam tamo. I kada sam pogledao u bolničku sobu, tamo su bili misionari i veliki propovednici, svi su bili tamo plačući i moleći se. I pomislio sam: "O moj Bože. Ja, mali bukač, sveti valjač ulazi ovde? Bolje da upravo ostanem ovde izvan." Tako, otišao sam dole pokraj Cola automata izvana u hodniku, i molio sam se Bogu da – da zaustavi krvarenje bratu Cobblesu.

I vratio sam se dole nazad i izašao. Upravo sam došao kući, oko petnaest minuta, i telefon je ponovo zazvonio, i želeli su znati zašto sam odugovlačio doći tamo. I ja sam rekao: "Ja – ja sam došao. Ali bilo je toliko njih unutra, ja

– ja se nisam osećao vođenim da uđem, možda (Vidite?) je previše velikih propovednika bilo unutra." I on je rekao: "Dođi upravo sada." Rekao je: "Čovek može živeti samo još malo."

Tako sam se vratio ponovo. I kada sam ušao unutra, on je pokušavao pridobiti katoličku sestru da primi Hrista kao ličnog Spasitelja, i on krvareći, i krv se cedila iz njegovih usta. I ja sam ušao unutra. I on je rekao: "Kako ste?" I ja sam rekao: "Kako ste?" On je sedeo u krevetu, kašljući nekako ovako, i krv je curila. I on je rekao: "Kako se zovete?" Rekao sam: "Ja sam brat Branham." I on je počeo plakati i zagrlio me. I ja sam kleknuo tamo dole.

Sada, to je Dr. Wallace Cobbles, iz Crkve otvorenih vrata u Louisvillu. Napišite mu pismo. Krv je prestala iste sekunde i nikada se nije ponovo pokrenula od tada. I mi smo jako, jako dobri prijatelji od tada.

36. I juče sam ga sreo, i on je rekao... (Oswald J. Smith, mnogi od vas znate brata Smitha. On je veliki misionar i on dolazi k bratu Cobblesu jer ga jako voli.)

On je rekao: "Brate Cobbles, znaš", rekao je "ja" (nešto u vezi njegove žene...) On je rekao: "Kada sam se prvi put oženio", rekao je "osećao sam se kao, dobro, ako možda pogrešim, ja ću... O, mogu imati drugu", jer je bio mlad. Ali rekao je: "Nakon što su deca došla", rekao je, "tada je nekako teško raditi bez nje. Onda, kada ste oko pedeset godina stari, vi upravo ne možete raditi bez nje. I kako starite, zašto, vi – vi se tako osećate."

Rekao sam: "Pretpostavljam da je to tačno. Ja bih..."

Koji predmet da se pojavi, vi znate kako dame mogu kupovati, i moja žena je jedna od njih. I ona je kraljica svega toga. Ona upravo stoji celo vreme. Moja jadna stopala se skoro nažuljavaju dok hodam uokolo s njom. I on mi je govorio, rekavši: "Dobro, vi upravo ne možete raditi bez nje." I tako se pojavila opaska. I kada sam otišao kući, sedeo sam u sobi i razmišljao. "To je tačno." Ja sam to primenio na nešto drugo.

37. Znae, kada sam bio prvo obraćen u – postao baptistički misionar, mislio sam ako osoba nije baptista da nije spašena. To je sve što je bilo tamo. I ja sam stavio Bibliju pod svoju ruku, i mislio sam da me Gospod pozvao da preobratim sve u baptiste. I verovao sam da svi koji ne veruju kao baptisti, da su potpuno izvan slike.

Kako dani prolaze, mislio sam da sam sav posao morao obaviti sam. I pronašao sam, uočio sam drugog brata koji je imao crkvu, pastora... On je povlačio takođe upravo teško kao i ja. Nakon svega, mreža se rastegla malo preko njega, znate. Tada mi shvatamo da trebamo jedni druge. I sada, nakon

108. I malo posle, oko godinu posle, prolazio sam kroz grad. Video sam tu istu mladu damu sa obešenom haljinom kako puši cigaretu i šeta se ulicom. Pomislio sam: "To je žena brata tako i tako, ili kćer." I prešao sam preko ulice pogledati ako mogu doći do nje.

Ona me pogledala, pušeci cigaretu, pušuci to kroz nos. Rekla je: "Zdravo propovedniče", sa bezbožnim žargonom kao to. I ja sam rekao: "Dobro, dobro." Rekla je: "Povuci dim iz moje cigarete. Budi muško." Rekao sam: "Zar se ne stidiš sebe?" Ona je dohvatila svoju torbicu, rekla: "Uzmi onda cigaretu." Rekao sam: "Sram te bilo. Sram te bilo zato što Božijeg slugu nudiš cigaretom." Ona je rekla: "Onda možda uzmeš gutljaj iz moje boce." Rekao sam: "Molim te ne govori to." Pogledao sam je. Nisam se mogao zadržati od plača jer je njen tata dobar čovek. Pogledao sam je i pomislio: "O moj Bože. Ona misli da ima obilje vremena."

109. Počeo sam hodati. Nisam mogao zaustaviti suze iz očiju. Šetao sam. Ona je rekla: "Čekaj minutu." Rekao sam: "Da, gospodo."

Ona je došetala. Ona je bila gotovo posramljena... govoriti s njom na ulici dok su ljudi prolazili. Došetala je. Rekla je: "Znaš li šta si mi rekao te noći?" Rekao sam: "Uvek ću se sećati." Rekla je: "Želim ti reći, propovedniče, da si bio u pravu." Rekla je: "Ja sam ožalostila Svetog Duha poslednji put."

Sada, tu je opaska koju mi je žena dala, i ja to nikada neću zaboraviti dok budem živ. Rekla je: "On je radio sa mnom te noći." Ali rekla je: "Kada sam ga odbacila taj put, to je bio moj poslednji." Rekla je: "Mom srcu je tako teško, ja ne brinem za Boga, crkvu, niti išta drugo. I ja preklinjem svog tatu svaki dan." I rekla je: "Ja mogu videti dušu svoje majke kako leti u pakao kao palačinka i smejeti se na to."

110. To je žalošćenje Svetog Duha zadnji put. Mislite o tome. Idimo kući na krilima goluba. Budimo nevesta. Ustanite sa svojih sedišta sada. Ako ste pogrešni, dođite ovde gore, stanite ovde na oltar i recite: "Bio sam u krivu. Brate Branham, ja imam karakter. Ja – ja – ja sam živeo bezbožno. Ja – ja nisam trebao činiti stvari koje sam činio. Brate Branham, učinio sam ovo, ono, ili drugo. Ja sam kriv zbog laganja. Kriv sam zbog krađe. Kriv sam zbog nečega. Nisam služio Bogu na način na koji sam trebao, i posramljen sam sebe, i želim učiniti svoj život ispravnim. Hoćeš li se moliti za mene ovde noćas, brate Branham?" Meni će biti drago učiniti to.

111. Ako će Bog odgovoriti na moju molitvu da čuje za bolesne, slepe i ožalošćene, One će sigurno čuti molitvu za grešnike. Zar nećete doći i postati deo neveste noćas? Ja vas pozivam da dođete. Hvala ti moj brate. Ja se divim

105. Nebeski oče, kada ja pogledam napolje uokolo, i činim pozive prema oltaru na ovakav način, prekoračavam, rušim, čini se da je to grubo. Ali unutar mene je krvarenje, kada znam da se približavamo kraju. Ovi mali brodići će se slomiti jedan od ovih dana. Smrt dolazi udarati u borbi. I koliko puta su bili pozivani i čuti kako kažu: "O, brate Branham, kad bih makar mogao živeti to ponovo." Onda dok je ovo moguće, Gospode, da se učini ispravnim...

Ja pokušavam svoje najbolje, Bože. Može li Sveti Duh otkriti to ljudima da im ja samo pokušavam pomoći, ne grditi ih. Kao što je Pavle rekao od davnina... Bože, ja ne želim da oni budu uvređeni, ali želim ih uvrediti dovoljno da oni vide gde su pogrešni.

106. Ja se molim da daruješ noćas ovim ljudima koji su podigli svoje ruke čak sa – sa dovoljno poštovanja da priznaju pred Bogom da su pogrešni, i da žele biti ispravni... "Tražite i naći ćete, kucajte i otvoriće vam se." Ali ako niste nikada pokucali, kako će vam se otvoriti? Ako niste nikada tražili, kako ćete naći?

Neka Sveti Duh, Gospode, dovede ove ljude do potpune predanosti Bogu noćas. I može li veliki Otac našeg Gospoda Isusa Hrista posvetiti ih, dušu, telo i duh, i postaviti ih u telo Gospoda Isusa Hrista; jer je Jagnjetova svadba na dohvata ruke, i Njegova se zaručnica opremila. O Gospode, može li ovo biti noć pripreme, jer sutra može biti dan u kojem ćemo Ga sresti. Mi ne znamo u kojem ćemo satu biti pozvani da Ga sretnemo. Daruj to, Gospode.

107. Sada, dok se molim, i vi imate spuštene ruke, ja... Svako od vas koji je podigao svoju ruku, ako ste duboko iskreni s tim, i vi to stvarno mislite, i ne stidite se pokazati ljudima da ste bili u krivu... Vi ćete morati stajati s njima tamo na sudu svakako. I Bog je stavio dovoljno osude na vas da znate da ste u krivu...

Ovde nedavno, propovedao sam nešto takvo. Govorio sam mladoj dami koja je stajala tamo iza. Izgledala je užasno, propovednikova kći. I ona me sreća izvan crkve. I ako me nije slomila. Rekla je: "Ti neobrazovani", drska mala, našminkanih usana, kratka bubikopf frizura. Rekla je: "Ako želim da mi neko priča o tome, naći ću nekoga ko ima malo smisla." Rekla je: "Nemoj nikada dolaziti iza propovedaonice mog oca i propovedati takve stvari." Ja sam rekao: "Ti mi misliš reći da tvoj tata, dobar iskren baptistički propovednik kakav je, ne bi propovedao protiv toga?" Ona je rekla: "On te nije iznajmio da dođeš ovde..." Rekao sam: "On me uopšte nije iznajmio. Došao sam zbog poziva." Rekla je: "Ja ti nikada neću oprostiti zbog toga." Rekao sam: "To je na tebi. Ja samo sledim Evandjelje."

Ružini grmovi su cvetali tamo u malom vetru, prekrasna mlada žena.

što smo mi počeli daleko odmicati, to je upravo nekako teško činiti jedni bez drugih. To je sve. Mi upravo moramo imati jedni druge. To...

I ja verujem da je tako u ovom velikom pentakostalnom pokretu. I drago mi je videti ove barijere razlika kako padaju, i veliku crkvu Božiju kako se počinje stapati u zajedništvo. To znači da se svadba upravo približava. I kamenja su klesana na poseban način na koji su mogla biti, ona imaju mesto negde u građevini, ako su ona kamenja Gospodnja.

38. Sada, svadba je u jednom smislu tip... Zemaljska svadba ovde je tip nebeske svadbe. Sada, hajdemo običi to za nekoliko trenutaka, da ponovimo to u trenutku. Prva stvar koja je tu, mora postojati odluka. Prva stvar kod prirodnog venčanja je odluka koja je donesena. Mlada devojka mora načiniti odluku želi li tog mladića, i mladić, želi li on tu devojku. Mora postojati donesena odluka, i vi je morate doneti. Ona mora biti jedina žena na svetu koju volite, i on mora biti jedini čovek. Ako nije tako, tada ste načinili pogrešnu odluku.

I isti je princip pri donošenju odluke o Hristu. Prva stvar koju morate učiniti jeste odlučiti hoćete li služiti Bogu i uzeti Njega kao svog Spasitelja, ili nećete učiniti to. Hoćete li služiti svetu, hoćete li služiti Hristu? Vi morate odlučiti. Mora postojati odluka. Kada odlučite hoćete li služiti Bogu ili mamonu, tada uzimate svoj izbor. Ali mora biti donesena odluka.

39. I tada, nakon što je donesena odluka, tada slede zaruke. Da... Vi to pronalazite pred oltarom. Vi morate učiniti zaruke pre nego što može nastupiti jedinstvo. To je način koji je s crkvom Hristovom. Ona mora biti zaručena s Hristom; znak, zaruke, ljubavna afera.

I tada sledeća stvar je – su obećanja. Moraju biti načinjena obećanja jednog drugome, vi činite ovakvo obećanje: "Draga, ako se udaš za mene, obećavam da ću biti veran i istinit. Neću gledati ni na jednu drugu ženu."

Ili: "Neću gledati ni na jednog drugog muškarca. I činiću sve što je dužnost žene. Ako budemo imali dece, činiću sve što je – što je dužnost majke. Biću domaćica." Sva ova obećanja moraju biti učinjena, ili bi trebala biti u ispravnom venčanju.

40. I ista je stvar kada vi dođete Hristu, "Gospode, ako me primiš u Svoje Kraljevstvo, ja obećavam..." Tu ste. "Voleću te. Biću ti istinit. Služiću ti danju i noću." Jako je loše zaboraviti to. "Služiću ti danju i noću. Postiću, moliću se, biću Ti veran. Donosiću svoju desetinu u žitnicu. Ja – ja ću – moliću se puno puta dnevno. Ja ću – ja ću učiniti bilo šta. I ja ću založiti svu svoju ljubav Tebi." To je ono što trebate učiniti. To je potpuno tačno, gde vi obećate to, i to bi trebalo doći iz dubine vašeg srca.

Ako vi obećate to svom mužu, a ne mislite to u svom srcu, vi apsolutno ne živite ispravno s njim. To je na neki način iskristaliziran sukob.

41. Pogledajte ovde. Ako – ako vi imate zub, i koristite lažni zub... Sada, to je u redu. To je zamena za zub koji ste vi nekada imali. Ali u stvari, ovaj zub nije povezan s vama. On nije deo vas. Ako imate amputiranu ruku, i postavite lažnu ruku, dobro, ta ruka u stvari nije povezana s vama. To je samo natakuto na vas. Vidite, to nije povezano s vama.

I kada mi založimo svoju ljubav Hristu, ako mi ne postanemo deo Njega, kao što bi žena trebala postati deo čoveka i čovek deo žene, tada smo mi veštački načinjeni hrišćani. Mi nismo stvarno... Vi niste stvarno venčani za tu ženu. Vi možete biti verni. Ako vi ne volite svog muža kada je šezdeset ili sedamdeset godina star, i vi ga ne volite kao što ste ga voleli na početku, tada vi stvarno samo podižete njegovu decu.

42. Takve su crkve, mnoge od njih danas. Mi samo uzimamo ime Hrišćanska crkva, lažno se predstavljajući kao nevesta, kada je to neprirodno, mi nismo povezani s Hristom na ni jedan način. Mi smo kao veštački zub, veštačka ruka, veštačko oko. Vidite, to je nešto veštačko ako mi to samo stavljamo. Dobro, vi ne možete staviti hrišćanstvo. Vi morate biti povezani s tim.

I onda crkva koja se neprirodno naziva crkvom Hristovom... Dobro, ta deca tada nisu u tome kao da su rođeni samo od te organizacije... Oni nisu deca Hristova, oni su denominacijska deca, a ne deca Hristova.

43. Ako žena nije povezana s čovekom u istinitosti, tada to nije njen muž. To je samo čovek kojem se zavetovala da će živeti s njim, i ona je dala pogrešno obećanje. Ona je obećala da će ga voleti, i rekla je da ga voli, ali ona nije činila to. Celo vreme čovek je prevaren. Ali tu je jedna stvar sigurna, prijatelji: mi nećemo prevariti Hrista. On poznaje Svoje.

44. Ali vidite, prvo se donosi odluka, slede zaruke, onda obećanje, a tada ceremonija. I tako je kada nevesta – nevesta uzima ženikovo ime. Tada ona nema više svoje vlastito ime; ona uzima Ženikovo Ime. I kada crkva ima ceremoniju, daje svoja obećanja, tada ona uzima Ženikovo Ime. Tada ona nije više svetovna crkva, ona je crkva Gospoda Isusa Hrista. Amen. Ne... ja ne mislim da po Imenu, ja mislim po rođenju, prirodom, snagom Božijom. Po otkrivenoj Božijoj istini u srcu, ona postaje hrišćanska crkva, velika, univerzalna, apostolska hrišćanska crkva. Ona postaje deo Hrista. Kada ona učini to, ona... Hrist ubrizgava u nju Svoj vlastiti Duh, Svoj vlastiti život. I Biblija kaže Adamu i Evi tamo: "Niste više dvoje, već jedno." A kada je žena, crkva, venčana za Hrista, oni nisu više dvoje. Oni su jedno: Hrist u vama. Amen. To je to. Njegov život je ugrađen u vas. Tada vi postajete nevesta.

Ja sam rekao: "Kako ih mogu učiti algebru kada oni ne žele naučiti abecedu u vrtiću? Nemaju čak ni običan rečnik da se pročiste?"

102. Poziv nevesti Hristovoj... Ja ne govorim ovo razdražljivo. Ja to govorim u božanskoj ljubavi. Kao što sam rekao jutros, ako vas vidim kako silazite niz reku u čamcu, i vidim da idete prema vodopadu kojeg brod neće izdržati, moje vikanje na vas i nagovaranje, ja vas ne pokušavam uvrediti. Ja vas volim. Jer ako vi ne poslušate, vaš život će biti izgubljen.

Hoće li još neko podići svoje ruke pre nego se molimo? Ja vas vidim tamo iza. Bog vas blagoslovio, i vas, i vas. Vi znate da vaš život pokazuje da ste pogrešni. Vi još uvek volite svet više od Boga, tada je nešto pogrešno negde. Pogledajte se. Napolju u sobama tamo napolju, podignite svoju ruku, recite: "Moli se za mene, brate Branham." Bog vas blagoslovio. Bog vas blagoslovio... To je u redu. Iskrenost prema božanstvu, ja – ja se iskreno divim.

To je nevolja sa pentakostalnom crkvom danas. Mi nemamo tu pravu iskrenost kakvu smo znali imati. Mi nemamo hrabrost doći – doći i reći da – priznati da smo u grehu.

103. Đavoli će imati takav pritisak na crkvu dok ona upravo ne počne živeti raspušteno u mnogome kao svet. Nemojte činiti to. Vaš vlastiti život potvrđuje da nemate ono šta govorite da imate. Zašto to tada ne priznati? "Onaj ko prizna svoje grehe dobiće oprost; onaj ko skriva svoje grehe neće uspeti." Vi to ne možete sakriti. Bog zna sve o tome. I ako vi vidite i znate da ne živite ispravno, zašto to tada ne priznate, i izađete, i dozvolite da se to očisti? Neki ljudski gresi idu pred njima; neki slede. Neka moji idu ispred. Dozvoli mi reći sve moje upravo sada. Neka Bog dobije to upravo. To je ono što mi trebamo učiniti.

104. Bilo je oko šest ili osam podignutih ruku. Sigurno mora biti više u ovoj maloj crkvi noćas od stotinu ili dve stotine ljudi ovde, možda sto pedeset. Sada, Bog vas blagoslovio mladiću. Sada, Bog te blagoslovio damo. Bog te blagoslovio sestru. To je u redu. Bog te blagoslovio sine. To je dobro. [Nejasan deo na kaseti. – izdavač.]

Pentakostalne žene su znale ne seći svoju kosu, ali one čine to danas. Šta se dogodilo? Vi ste znali ne činiti – stavljanje – stavljanje šminku. Vaša majka nije, ako je bila pentakostalka. Šta se dogodilo danas? Jer su počeli živeti raspušteno u stvarima sveta. I svet gleda na nas. Mi se proglašavamo svetom crkvom. Šta je pogrešno? Mi ne izgledamo kao nevesta Hristova. Šta sa vama muškarci tamo napolju? Neke stvari. Braćo, sram vas bilo.

97. O, kako bi to učinilo za stvarnog hrišćana da se makne od stvari sveta. I jednog dana vi pričate o dolasku na utočište krila golubice; On dolazi po nevestu, jednu koja nije luda sa stvarima sveta ili za stvari sveta. Ona je oprana u Krvi Jagnjetovoj. Ona je založila svoju – svoju ljubav samo Njemu. Ljubav sveta je otišla i mrtva za nju. Svadba Jagnjetova je došla, i Njegova se zaručnica opremila.

98. Razmišljajmo o tome dok za trenutak poginjemo svoje glave. Jednog dana, dok ja gledam prema zalasku sunca, ja takođe, pre trideset i jednu godinu, založio sam Jednom kojeg volim, svu svoju ljubav Njemu. Uvek sam pokušavao držati za Njega i Njegovu Reč bilo gde da sam išao. I ja znam da ovde sede mnogi drugi takvi, koji čekaju na dan kada će taj stari Sionski brod doći na luku, uzeti naše duše, i uzeti nas u Prisutnost Njega kojeg volimo, i kome smo založili svoju ljubav.

99. Možda je ovde neko noćas ko nije nikada učinio taj zalog. Možda je neko ko ga je učinio i prekršio. Ako ste vi u takvim uslovima noćas, prijatelji, zašto se ne vratite upravo noćas i obnovite svoj zalog? Ako ga niste učinili, zašto ne dođete i učinite ga noćas? Recite: "Gospode Isuse, ja te volim."

Zapamtite, ako ste već učinili svoj zalog i još uvek ga mešate sa stvarima sveta, Isus neće imati takvu nevestu. On neće imati jednu koja je preljubnik. Sva vaša ljubav mora biti Njegova. I ako volite stvari sveta i modu sveta više nego što volite Boga, tada se niste opremili.

100. Je li ta osoba ovde noćas? Dok imamo pognute glave, hoćete li podići svoje ruke, reći: "Brate Branham, moli se za mene. Ja želim biti takav. Ja – ja želim biti deo neveste. I ja znam da činim ono što ne bih trebao činiti. Moli se za mene."? Bog te blagoslovio, moja Indijanska sestro. Bog te blagoslovio sestro, i tebe moj brate, i tebe brate. Još neko, podignite svoju ruku, recite: "Moli se za mene, brate Branham. Ja – ja znam da nisam ispravan."

Sada, budite iskreni sa sobom. Pogledajte nazad na svoj život. Vi morate gledati iza pre nego što možete gledati napred. Pogledajte šta ste bili. Pogledajte šta je duh kojeg imate učinio da činite. Ako niste imali... Ako ste proglašeni hrišćaninom, i vi se još uvek – još uvek mešate sa stvarima sveta, brate, sestro, kakvi vi možete biti osim slepi da ne vidite da ste pogrešni?

101. Neko je rekao neki dan, rekao je: "Brate Branham, ti trebaš pustiti ljude s tim." Rekao je: "Ljudi te nazivaju prorokom."

Rekao sam: "Ja nisam prorok."

Rekao je: "Ali ljudi misle da jesi. Ti trebaš učiti te žene... Umesto da im govoriš da nose dugu kosu i određenu vrstu odeće, i takve stvari, ti im trebaš govoriti kako dobiti duhovne stvari."

45. Tada, sledeća stvar... Nakon što ona uzme sve ove zavete i ostalo, i ceremonija bude rečena... Kao što je moja žena bila Broy pre nego se udala. Sada, ona nije više Broy, ona je Branham. I kada vi dođete u Hrista, vi niste više od sveta, vi ste Hristovi. Tada vi ne brinete za stvari sveta. One su mrtve vama. "Jer onaj koji voli svet, ili stvari sveta, ljubav Božija uopšte nije u njemu."

Stoga (Vidite?), vi ne možete biti veštački hrišćanin. Vi možete biti veštački, tobožnji hrišćanin, ali vi ne možete biti hrišćanin da postanete...?... dok Hrist ne ubrizga u vas Sebe, po krštenju Svetim Duhom. Tada ste vi povezani s njim, i niste više dvoje, vi ste jedno. Hrist je obećao da će biti u nama, kao što je Otac u Hristu. "Ja i Moj Otac smo Jedno. Vi i Ja smo Jedno", (Vidite?) Hrist u nama.

46. Bog je izlio sebe u Hrista; i Hrist je izlio sebe u crkvu da nastavi delo Evandelja. Tada mi postajemo, ne veštačkim imenom, već realnošću Duha Svetog, Života, koji nas spaja s Hristom. Tada, snagom Njegova uskrsnuća, mi smo podignuti iz mrtvih stvari sveta i postavljeni smo s Njim u nebeske prostore. Amen. Ja to volim.

Noćas, mi smo postavljeni u nebeske prostore u Hristu Isusu (Vidite?), uskrsnuli smo s Njim, umrli stvarima sveta, i obukli smo Hrista. I kada mi obučemo Hrista, tada je svet mrtav. Tada više ne brinemo za svet. Svet je za nas mrtav, i mi smo... I to je za nas mrtvo, i mi smo mrtvi tome.

Vi ste različita osoba, drugačijeg karaktera, jer ste novo stvorenje: stvorenje, ne staro ugladeno stvorenje, ne čovek koji je okrenuo drugu stranicu, već čovek koji je umro i bio nanovo rođen, i postao novo stvorenje u Hristu Isusu. I Duh živog Boga živi u toj osobi.

Sada, upravo kao što žena nije više Broy, ona je Branham, i ona ide s tim imenom. I crkva nije više od sveta, već je ona u Hristovom Imenu. Ona je povezana s Njim Njegovim vlastitim Životom.

47. Jeste li ikada čitali u Pismu, kako je prvi čovek kojeg je Bog načinio bio dupla osoba? Adam je bio oboje: Adam i Eva, duhovno govoreći. Ali kada je on načinio prvog čoveka na Svoju vlastitu sliku, a Bog je Duh... Ali kada ih je On postavio u telo, On ih je odvojio. On je uzeo muški duh, postavio ga u čoveka, i uzeo ženski duh i postavio ga u ženu.

Sada, kada vidite ženu koja želi delovati kao muškarac, tu je nešto pogrešno. Kada vidite čoveka koji želi delovati kao žena, tu je nešto pogrešno. Tako, čini se da je svet potpuno pogrešan danas. Muškarci pokušavaju delovati kao žene, a žene kao muškarci. To je tako. Istina je.

48. Sada, gledajte. To je tako savršeno da kada je Bog uzeo i načinio čoveka... I da pokaže da On nije želeo to izvan ičega drugačijeg, žena nije bila u originalnom stvaranju. Tako je ona, ne u stvaranju, ali ona je deo Adama. Ona je sporedni proizvod. On ide u Adamov bok, ne zato da učini drugo stvorenje, već da uzme deo stvorenja i učini drugo stvorenje iz tog. I On je uzeo muški duh koji je bio u Adamu, i uzeo ženski duh koji je bio u Adamu, radije, i preselio ga u ženu. Tako da su i duh i telo, oni su postali jedno, to je bio predivan simbol onog što je Bog učinio na Golgoti. On je uzeo Hrista i spojio Ga s crkvom. Kroz probodeni bok, On je doveo Krv koja čisti osobu, koja posvećuje telo crkve, i stavlja Duh živog Boga kojeg je uzeo tamo s krsta od Hrista, i stavlja to u pojedinca. Tada su oni jedno. Vidite? Oni postaju jedno. Hrist i vi ste jedno.

49. I vi i vaš muž biste trebali biti jedno. Ako postoji išta suprotno, tada je nešto pogrešno s vašim jedinstvom.

I ako je išta suprotno s nama i Hristom, mi ne verujemo Njegovoj Reči i kažemo: "O, to je bilo za druge dane", tada je nešto pogrešno s našim jedinstvom s Njim. Ako kažete: "Dani čudesa su prošli, nema Božanskog lečenja, nema krštenja Duhom Svetim", primenite to negde nazad, to pokazuje da Duh Hristov nije u vama, jer, "U početku beše Reč, i Reč beše s Bogom, i Reč je bila Bog... I Reč je postala telo..."

I tada, kada Njegova Reč postane istaknuta u vama, tada (Vidite li?), tada ste vi i Hrist jedno. "Ako prebivate u Meni, i Moja Reč u vama, tražite šta hoćete..." jer to niste više vi, to je Reč Božija, Hrist u vama. Vi postajete jedno. U redu.

50. Onda, sledeća stvar nakon što ona učini to... Nakon što je ispunila svoja obećanja i udala se, i uzela ime svog muža – ženikovo ime, tada je ona baštinik svega što on poseduje. Ona je baštinik svega, vaša žena je baštinik svega što vi posedujete.

I to je stvar koju je crkva, kad bi ona samo znala to, postajući deo Njega s Njegovim Duhom u njoj... On je rekao: "Dela koja ja činim, činićete i vi takođe; i veća ćete činiti jer ja idem k Mom Ocu. Još malo i svet Me više neće videti, ali vi ćete Me videti, jer ću biti s vama, čak u vama, do kraja sveta." Tada je to Hrist u vama. Vi ste povezani zajedno, i vi ste baštinici s Njim.

51. I ako bi On bio ovde na zemlji, šta bi On činio? Istu stvar koju je činio ovde, jer je On isti juče, danas, sutra i zauvek. On bi vodio računa o Očevom poslu, lečio bi bolesne, činio bi čuda. On bi činio upravo isto što je činio kada je bio ovde na zemlji, jer On ostaje isti juče, danas i zauvek. To je upravo savršeno. To je svadba.

pridobiti da izađe napolje, ona je odbacila to. Ne gospodine. Ona je ostala tačno sa svojom lekcijom, učeći crtati, i slikati, radije. I ona je ostala s tim.

94. Konačno, stari odgajatelj u mestu ju je posmatrao, uviđajući da je ona toliko različita, iako je bio rimokatolik, posmatrao je kako se ona ophodi. Svake večeri, mlada devojka u parku gde je bila nastava, zašto – ili mesto na kojem su imali nastavu, ona je izlazila iz školskog prostora i odlazila na vrh brežuljka, i sunce je zalazilo. I ona je stajala tamo sa svojim lepim, čistim licem, i njenom kosom koja je visila, gledajući u pravcu zalaska sunca.

95. Stari odgajatelj je grabljao dvorište i posmatrao devojku. Kada je pograbljaao, nešto mu je upravo reklo neka ide razgovarati s njom. Tako je on ostavio svoje grablje, skinuo svoj šešir širokog oboda, otišao gore k toj mladoj devojci, očistio svoje grlo. Ona se okrenula. On je rekao: "Izvini, gospođice." Ona je rekla: "Da gospodine, naravno." I on je uočio da je ona plakala. Svi ostali su bili na velikoj noćnoj zabavi. On je rekao: "Gospođice, nadam se da ćeš me razumeti na pravi način dok budem razgovarao s tobom." Rekao je: "Ti si ovde sada skoro dve godine. I ja sam video grupu s kojom si došla, oni su konstantno na zabavama, i vraćaju se u svako doba noći, pijani, sa odećom koja ih polovično prekriva, i svime. Ali uočio sam da ti ne ideš na takve zabave." I rekao je: "Ja – ja sam naoko uočio da ti uvek gledaš prema moru. Uveče se popneš ovde i stojiš ovde svako veče i posmatraš zalazak sunca." I rekao je: "Šta uzrokuje to?" Rekao je: "Ja sam star čovek. I ja – ja želim znati šta uzrokuje razliku među tobom i ostalima."

96. Ona je rekla: "Da gospodine." Rekla je: "Gospodine, ja gledam prema kući gde zalazi sunce." Rekla je: "Preko, onde iza tog sunca je moja domovina." I rekla je: "U toj zemlji je određena država. I u toj određenoj državi je određeni grad. I u tom određenom gradu je određena kuća. I u toj kući je određeni momak."

Rekla je: "On je takođe umetnik. Kada sam odlazila ovamo, ja sam mu založila svoju ljubav. Mi smo zaručeni." I rekla je: "Bez obzira šta ostatak njih čini, to nema veze sa mnom." Rekla je: "Obećala sam živeti istinito i ispravno." I rekla je: "Ja čeznem za danom kada ću se osetiti na vrhu krila tog velikog aviona koji će me odneti preko mora i spustiti me na aerodrom gde će me on dočekati. On gradi kuću, i mi ćemo živeti zajedno u toj zemlji."

I rekla je: "To je razlog zašto se ja ponašam ovako. Ja sam verna obećanju kojeg sam dala momku. I on je veran obećanju koji je dao meni." Rekla je: "Ja se čujem s njim ponekad, i ja mu pišem." I rekla je: "Saglasno jedno s drugim, mi još uvek održavamo svoja obećanja, čekajući na dan kada ćemo se sresti."

90. Moja stara južnjačka majka je umrla. Kada sam ja bio mali dečak, mi smo znali imati – teško imati išta za jesti. I mi smo imali crni grašak i pšenični hleb. Ne znam znate li vi šta je to ili ne. Tako mi nismo imali... Ona nije imala ništa masti kroz godinu. I mi... skoro smo morali uzeti staru... veliku staru tavu kao to, i staviti mesnatu kožu u to. Mi bi dobili tamo gde su oni sekli – mesari bi odsekli meso i dali nam kožu. I mi bi radije činili to da dobijemo mast i polijemo na to. Svake subote uveče mama je rekla da trebamo dozu ricinusovog ulja. I ja – ja upravo nisam mogao podneti tu stvar uopšte. Ja sam morao uzeti to. Ja bih došao k njoj držeći svoj nos ovako. Rekao bih: "Mama, ja – ja to baš ne mogu uzeti." Rekao sam: "To me čini bolesnim." Ona je rekla: "Ako te to ne učini bolesnim, ne čini ti ništa dobro."

91. Tako ja mislim da je isto s propovedanjem Evandjelja. Ako vas to malo ne prodrma, učini vaše – osetite svoju duhovnu probavu da počne pravo, učini vas malo bolesnima da ispitajte sebe s Biblijom; vidite ako taj stari temperament, i škrtnost, bezbožnost, ljubav prema svetlu, televizija, i noćne stvari. I napuštanje crkve koja se prazni, i crkvena klupa se prazni, kad vi trebate biti tamo kao Isus (vi ste primili Njegov Duh u sebe), pokušavajući dobiti svakoga u zemlji da dođe u vašu crkvu i prihvati Hrista. I mi tada nazivamo sebe nevestom Hristovom. O, kakva sramota, prijatelji. Trenutak je došao. Njegova se nevesta opremila, o, opremila se. Ona je ostavila sve te stvari. Zapamtite, Jestira je bila izabrana a ostale su bile odbačene. I samo ovi koji su nanovo rođeni, koji imaju Duh Božiji, biće izabrani tog dana da kruna slave bude postavljena na njihove glave. I ostali će biti odbačeni.

92. Dozvolite mi da vam ispričam nešto malo što se dogodilo. Ja – ja – ja sam misionar, kao što znate, radim evanđelistički misionarski posao, oko sedam puta prekomorski i uokolo sveta. Ovde, nedavno, u gradu Rimu... Rim je veliki umetnički grad, i oni imaju umetničku školu tamo. I nekoliko mladih Amerikanaca ide tamo svake godine na godinu ili dve učenja umetnosti, učenja crtanja slika. Bila je grupa mladih Amerikanaca koja je otišla preko pre nekoliko godina, i tu su mi priču ispričali. I kada su otišli tamo, oni upravo postanu prosti. Kada su u Rimu, čine ono što Rimljani rade: izlaze napolje i piju i svlače se, i sve ostalo, i nastavljaju, oboje momci i devojke.

93. I tamo je bila određena škola. I u toj školi, ova – ova grupa mladih Amerikanac ja došla tamo. I svako od njih, gotovo, činio je istu stvar. Ali jedna određena mala djevojka, ona nije tolerisala sve to. Ona je ostajala unutra. Po noći je čitala dok su ostali napolju pili. Po danu je učila. Dobro, ona je bila predmet ismevanja cele škole. I ona se držala kao dama, upravljala sobom kao dama. Iako su tamo bili mladi rimski momci i sve uokolo, pokušavajući je

52. Ali sada, šta ako se ova žena udaje i uzima sva ova obećanja i ostalo, i ona postaje žena ovom čoveku, i ona je baštinik svega što on ima, i ostalo, i tada ona postane svojeglava? Ona postane zlovoljna? Ona počinje trčati za drugim muškarcima? Ne samo to, već ona počne deliti svoju ljubav s drugima. Čovek sa svojom ženom, sva ova obećanja koja su oni dali, i tada ona izlazi i počinje deliti svoj život s drugima, svoju ljubav i svoje pretvaranje s drugima...

To je ono što mnogi takozvani hrišćani čine, dele svoju ljubav sa svetom: igranke, plesovi, kockanje, ostajanje kući za vreme sastanka da bi se gledala televizija, sve vrste svetovnih stvari koja uzimaju deo od Božije ljubavi u srcima crkava. Ona postane zlovoljna. Postane svojeglava. Ona izlazi s drugim ljudima. Ona deli svoju ljubav. Ona će uzeti svoju desetinu koju treba dati u crkvu; ona će potrošiti to na druge stvari u svetlu. Ona će... Umesto da voli Boga na način na koji bi trebala, i živi za Boga, i voli dolaziti u crkvu, vi je gotovo morate nagovarati da dođe.

53. Zašto, ja znam ovde nedavno, propovednik mi je rekao da je on poslao toliko molitvi – toliko kartica da pridobije ljude da potpišu da se obavezuju doći na nedeljnu školu barem šest meseci svake godine.

I ja sam video malu staru devojkicu u podnožju planine gde sam ja bio radio. I ona je došla od tamo. I ja sam stajao pred vratima, kucao na vrata, i ona je došla na vrata. I ona je bila jedna od ovih ovde sviračica "divlja mačka", znate. Kao ova grupa koju su morali uhapsiti ovde u Phoenixu sinoć, verujem da je to bilo, dok su izvodili ovu novu perverziju rock-and-rolla, ili tvisteri, ili bilo šta da je to bilo. I oni su morali dovesti policiju da ih uhvate.

Mladi narode, zar ne razumete da je to sotonski duh pod uticajem dok oni nisu znali šta su, nastavljajući napolju na ulicama?

54. Kao neki od ovih komičara, ili ovih snimatelja gramofonskih ploča, i voditelja muzičke emisije, i ostalog, koji su išli svirati u gradu u kojem sam ja bio, i mlade dame su skidale svoj donji veš i bacale to na binu da ih ovi momci potpišu. Zar ne shvatate, to je đavo? To je duh ovih zadnjih dana. Sigurno. To je takva sramota. Tu ste... postalo samovoljno.

55. I ova mlada žena, ona je izašla nastavljajući... Ona nije uopšte znala... zaboravila je da ja stojim pred vratima. I ona je rekla: "O, izvinite. Zaboravila sam da stojite ovde." I ona je bacila poljubac tom momku na radiju, ili bilo šta da je to bilo, i rekla: "Sreću te na Green Briar Patchu", ili bilo gde da je to trebalo biti. Oni su trebali imati neku vrstu plesa te noći. I ja sam rekao dr. Brownu koji je bio moj prijatelj... On je rekao: "Kako tvoja zajednica izdrži tu, Billy?" "Dobro", rekao sam, "mi im dajemo pilule." On je rekao: "Koji vrstu pilula?" Ja sam rekao: "Evandeoske pilule; to ih zasigurno drži da dolaze celo

vreme." Vidite? I on mi je rekao o tome, potpisivanju tih nagovora. I ja sam rekao: "Dr. Brown, misliš li ti da je taj pevač "divlja mačka" na tom radiju trebao nagovoriti tu devojkicu da potpiše da će biti tamo te noći? Ne, uopšte. Ona bi založila odeću koju je imala na sebi da dođe tamo. Zašto? Postoji nešto u njoj što je spaja, duh, s tom svetskom zabavom."

56. I dok crkva živog Boga koja se naziva nevestom Hristovom ne poveže sebe s Bogom na taj način, ona će još uvek živeti raspušteno u svetu, u blatu greha, dok se ne poveže s Bogom na takav način, dok njeno srce ne bude toliko ispunjeno slavom i snagom Božijom, dok ne bude videla ništa osim Hrista. To je tačno.

To je ono što mi moramo učiniti. To je jedini plan, jedini program kojeg Bog ima jeste činiti stvar kao što je ta. Vi morate biti ne veštački uzeti unutra, vi morate biti rođeni u tome, ne utpani u to, ili doneti pismo u crkvi, već biti rođeni u crkvi živog Boga po regeneraciji, snagom uskrslog Isusa Hrista, to vas čini novim stvorenjem u Njemu. Amen. To dovodi to u red. To čini to. Sigurno.

57. U redu. Ona postaje samovoljna. Ona počinje deliti svoju ljubav s drugima, stvari sveta, svetske zabave, ona ide na mesta na koja ne bi trebala ići, govori stvari koje ne bi trebala govoriti.

Bio sam jednom ovde – oni su imali ženski, neku vrstu crkvene zabave gore. Dogodilo se da sam morao raditi nešto u podrumu zgrade. I kažem vam, čuo sam neke užasne stvari kada sam bio grešnik. Ali taj ženski sastanak, ja nikada nisam čuo neke ružnije šale u celom svom životu. Možete li zamisliti da bi osobe koje se nazivaju hrišćankama mogle dozvoliti da takva prljavština teče iz njih?

Vi ne možete dobiti da slatka i dobra voda teku iz iste cisterne. Vi stavite kotao u bunar, i to izađe puno vijugavih repića, kako ih mi nazivamo. Kada vi ponovo ubacite kotao, to će izvući istu stvar. Cisterna treba biti očišćena i napunjena dobrom vodom.

58. Tu je ono što je pogrešno s crkvom danas, univerzalno govoreći, ona treba biti očišćena i napunjena Božijom svetom vodom s neba. Njeno srce je postalo toaletna jama svega što ulazi. Ona ima ljubavnike svih vrsta. Biblija je rekla da će ona više voleti zadovoljstva od Boga, rušitelje mira, lažne tužitelje, neumerenost, prezir prema onima koji su pravedni.

Vidite ženu koja pokušava živeti ispravno, i čoveka koji pokušava živeti ispravno, on postaje sveti-valjač, ona postaje fanatik ili nešto staromodno. Ona je izopštena. Ona je prezrena i odbačena od ljudi ovog sveta. To je tačno.

sveca? Mi, kao crkva živog Boga ukrašavamo sebe stvarima sveta, i onda izgledamo kao žena sveca? Bi li to izgledalo prirodno?

Ako ste videli čoveka danas, za kojeg se pretpostavlja da je svetac, i ovde silazi njegova žena kao prva dama: jedna od ovih velikih sa ovakvim frizurama, i crveno mazalo s jedne strane, i zeleno mazalo s druge strane; i – i izgleda kao da je udarena po ustima sa crtačim kistom, i sve ove takve stvari; hoda niz ulicu u maloj tesnoj odeći kao ta, i s ovoliko visokim petama, zavijajući uzduž, marširajući niz ulicu... Kažu: "To je žena sveca?" (Ne pričam šale. Samo izjavljujem.)

88. Došao sam na jedan od velikih pentakostalnih sastanka ovde, ovde nedavno. Imao sam postavljen šator. I pastor mi je rekao, rekao je: "Moja žena je organizator." Rekao sam: "To je dobro, brate." "Bi li ti smetalo da svira?" Rekao sam: "Ne. Ne gospodine. Sigurno mi ne bi smetalo." I on je otišao do menadžera, i menadžer, rekao je... Brat Baxter je rekao: "To je sve u redu." Rekao je: "Brate Branham, dođi ovde preko. Želim da sretnoš moju ženu."

I ja sam otišao preko. (Sada, sada, molim vas, oprostite mi. Vidite, ne pokušavam učiniti primedbu; pokušavam objasniti. Vidite?) I žena je imala ovo ovde namazano, ili, ne znam, tu šminku, znate, sve nalepljeno, i ja nikada nisam video takvo nešto u svom životu, i haljinu koja je bila tako dole do ovde, ne nazad u tome, i jedva stražnjicu u tome. I ja – ja nikada nisam video tako nešto u svom životu. I ona je imala velike debele naušnice obešene ovako, i toliko mnogo šminke.

I pogledao sam okolo. Pomislio sam: "O, ja. Ja sam baptist i znam bolje od toga." Pogledao sam ponovo. Rekao sam... Sada, molim vas, ovo nije šala. Ali ja sam morao reći to bratu, i nadam se da mu je pomoglo, nisam rekao to da bi se razlikovao; ako jesam, bio sam licemer (Vidite?), trebao sam sebe pročistiti. Rekao sam: "Gospodine, zar nisi rekao da je tvoja žena sveta?" Rekao je: "O, da." Rekao sam: "Ona izgleda kao „hain't“ [reč se ne nalazi u rečniku – izdavač] meni." Rekao sam: "Ja – ja nikada nisam video takav prizor u svom životu kao propovednikovu ženu. To ne izgleda kao žena sveca."

89. I niti crkva živog Boga, koja zavisi o svojim modama, svojim čajnim zabavama, i prevarnim zabavama, i kartaskim igrama, i plesovima, i društvima, ukrašujući se kao svet, ne izgleda kao nevesta svetog Boga. Kada ona puši cigarete, i pleše, i zabave, i večere sa supom, i pijenje koktela, i sve takvo, i kažu da su nevesta Hristova? To meni ne izgleda kao žena sveca. Ne gospodine. On ne bi izabrao takvu stvar. On će uzeti ženu koja je ispravna, koja izgleda onako kakvu je On pokušavao predstaviti. Ja verujem da je to istina. To može malo povrediti.

on uopšte čovek. On je lutka. To je tačno. Ona koristi njega kao sudoper. Sram vas bilo. Vi trebate biti muškarac.

I pastor će dozvoliti svojoj crkvi da ide sa takvim stvarima kao to bez izduvavanja katrana iz toga s govornice, on je slabić. Mi trebamo čoveka. Evanđelje – ne sa gumenim rukavicama, već sa snagom i demonstracijom Svetog Duha s Reči... Biblija kaže da su ove stvari pogrešne. Pogrešno je da ljudi čine to na takav način, da deluju tako. To treba biti propovedano, i življeno, i svuda. Treba... Crkva treba čišćenje, pročišćenje.

85. Jestira je pročistila svoje srce pred Bogom, izašla sa krotkim i poniznim duhom; crkva koja će biti nevesta Hristova... Sada, setite se, Jestira je odbacila svetske ukrase. Ona je uzela Duh u svoje srce da bi izašla pred kralja.

I žena danas, crkva koja misli da će ući zato što ima više članova, jer je najbolje odevena masa, ona ima najveću organizaciju, najveću crkvu u gradu, i takve stvari... Vi ćete promašiti to milion milja ako zavisite o tome.

To je dragi, ljubazni duh pun poštovanja prema Reči Božijoj, opran vodom Reči. I Reč u vama, to je ispiranje. Amen. Crkva treba ispiranje, potpuno evanđeosko ispiranje (To je tačno.), ne samo delimično ispiranje, već potpuno evanđeosko ispiranje, pročišćenje, nastajanje novog stvorenja u Hristu Isusu.

86. Isusova nevesta nije prljava nevesta. On ne bi imao Svoju prljavu nevestu. Žena dolazi da bude venčana, i ona izgleda kao da je izašla iz svinjca tamo, čovek koji ima imalo časti je ne bi venčao. On je trebao učiniti da se ona pročisti. I kada crkva Hristova dolazi na svadbu, zamislite da ona dolazi postati nevestom sa svim svetovnim ceduljicama na sebi... Hristova nevesta neće biti takva. Ne gospodine. (Moram se požuriti.)

Niti je crkva Hristova, Gospoda Isusa Hrista, ta crkva nije niti otrcana crkva, otrcana denominacijskom odećom. Ona ne mora biti član neke velike denominacije. Ona mora biti oprana Krvlju, otkupljena Krvlju. Ne govoriti da mi pripadamo najvećoj crkvi, najvećoj organizaciji, ili ovome, onome, ili drugome; ona mora biti čista, posvećena, sveta, bez tačke ili neravnine, po Krvi njenog – njenog Spasitelja, Isusa Hrista.

87. Kao Jestira, skriven čovek u srcu, skriven čovek, nežnost i ljubaznost Duha Božijeg u ljudskom srcu, ne slava i klasa sveta...

Uvek sam govorio da svet svetluca, Evanđelje gori. O, to je milion milja udaljeno. Hollywood svetluca; crkva Hristova gori ljubavlju, blagošću, i dragošću, nežnošću. To je tačno.

Jestira se nije htela ukrasiti sa modernim svetskim nakitom. To ne bi izgledalo kao kraljeva žena. I želimo li mi biti poput sveta, i... Bi li to izgledalo kao žena

59. Ali jeste li ikada uočili šta je predodređeno za pravu crkvu da čini? U Starom Zavetu, kada su oni imali žrtvu ubili bi jednu pticu, i stavili krv jedne na drugu, mrtvu suprugu. I ona bi letela preko sveta šireći krv mrtvog supružnika. Kada crkva postane prava nevesta Isusa Hrista, ona će nositi Krv Isusa Hrista sa sobom, prskati to po zemlji, vičući: "Svet, svet, svet je Gospod." Njena atmosfera, njen... Svaki komadić nje će biti od Boga. Njena potpunost će biti od Boga. Vi ne možete očekivati ništa drugo.

60. To je razlog zbog kojeg ljudi dolaze u crkvu takođe, ne da bi se kartali i igrali poker, plesali u podrumu, ili imali supu za večeru, i takve stvari. To je za svet. I mi se nikada nećemo moći upoređivati s njima, i sram nas bilo zbog takvih pokušaja. Mi trebamo propovedati Svetog Duha i snagu, i Hristovo uskrsnuće. Mi imamo nešto što oni nemaju. Živimo to, nemojmo pokušavati kopirati njih. Živimo ono što znamo da je ispravno: živimo u Hristu. Isus je rekao: "Ako bi ja bio podignut, priveo bih sve ljude k Sebi. Vi ste so sveta, ali ako so izgubi svoju slanoću, ne valja za ništa, osim da se izbaci i zgnječi pod ljudskim nogama." Naša svedočanstva...

61. Nije čudo što čak naše pentakostalne grupe... Tako loše koliko ja mrzim reći to, naše pentakostalne grupe upravo upadaju u te iste stvari, upravo u isti trend. I nije čudo što ljudi govore da nemaju ono što su govorili da su dobili. Ova crkva pentakostalnog pokreta bi trebala biti toliko povezana snagom svemogućeg Boga dok sam Život Isusa Hrista ne bude reflektovan u njoj.

Ali mi smo se počeli oblikovati po svetlu. Mi idemo činiti to bilo kako. Vidite? Mi ćemo imati naš put iznad toga. Ali mi ne bismo trebali činiti to. Pogrešno je činiti to.

Crkve su upravo kao samovoljna žena. Prva stvar, znate, ona postaje potpuno u redu. U početku, kada je Bog rodio ovu pentakostalnu crkvu pre oko četrdeset ili pedeset godina, ona je živela sveto. Bila je sveta. Snaga Božija je bila s njom. Ali kako mi idemo dalje, mi počinjemo duplirati svet. Prva stvar, znate, mi moramo imati zgradu koja će biti toliko velika da će nadlepšati metodističku preko na drugom uglu. Mi moramo imati nešto toliko veliko, najveću stvar, i još veću stvar, i još veću stvar. To je sramota.

62. Mnogi od nas se nadmemo kada dobijemo... Pentakostalni brat vidi nekog u maloj misiji, ili u maloj crkvi, a oni idu u veliku crkvu. "Mi pripadamo prvoj crkvi, ili velikoj crkvi", ili nešto slično tome. Pogledajte ih.

Vi trebate Duha Svetog da vas malo isprazni (to je tačno), pokaže vam da će ispravno krštenje Duhom Svetim učiniti da odelo zagrlji dva ogrtača i kaže: "Brate." To je tačno. Pravo staro spasenje, snaga Svemogućeg Boga (da

gospodine), će učiniti da stara svilena tkanina zagrlji pamučnu tkaninu i kaže: "Sestro, ja te volim." Sigurno hoće.

63. Ali mi počnemo izlaziti sa svetom, terani vremenom. Naša crkva je. Mi ne moramo razgovarati o metodistima i baptistima više. To smo mi. To je u našim vlastitim redovima. To je razlog zbog kojeg se Sveti Duh ne može pokretati. To je razlog zbog kojeg kažem da Bog ne može staviti Svoje ovlašćenje ni na jednu organizaciju noćas, jer pagani nisu uzeti kao nacija, oni su bili ljudi iz pagana za Božije Ime. Bog će uzeti pojedince.

Sada, mislim da naše organizacije čine dobar posao. To je sve u redu. Ali vi ne možete zavisiti o tome, reći: "Ja sam pentakostalac jer pripadam pentakostalnoj organizaciji." Vi ste pentakostalac kada dobijete pentakostalno iskustvo. Nije me briga pripadate li katoličkoj crkvi, vi ste pentakostalac. Vi ne možete organizovati Pentakost. Pentakost je iskustvo, ne organizacija. I to je tačno.

64. Ali mi pentakostanci smo počeli misliti pošto imamo ime Pentakost, da možemo ići i živeti u svetu, i činiti bilo šta što mi želimo. Mi kao da se penjemo na Nimrodovu kulu. To će se pretvoriti u pepeo. Kao Adamova pregača od smokvinog lista, ona će propasti. Kao Siegfiedovo stajalište u Francuskoj, Maginotino stajalište u Nemačkoj, ona se srušila jer tamo nema druge kule, nema drugog stajališta. Ali "Ime Gospodnje je snažna kula u koju pravednik beži i biva spašen." Kada vi utrčite u to, vi uzimate Ime, Ime, ne samo da dozivate Ime, već Ime – i osobu na koju ste hristoliki u životu. Amen. On je predivan. Da.

65. Crkva je učinila isto, spajajući duhovne funkcije kao žena koja bi delila svoju ljubav od svog muža s drugim čovekom. Ta žena nije dostojna da živi s njim. Vi to znate. I kada crkva počinje deliti svoje zajedništvo sa svetom... Bog je ljubomoran Bog. On je odbacio Izrael zbog toga, i Njegov Sin će odbaciti istu stvar.

On će imati nevestu koja neće imati bore na sebi. Amen. Ona je potpuno isprana Njegovom Krvlju. To je tačno. Tako mi vidimo gde stojimo, venčanje se priprema započeti.

66. Sada, mi pronalazimo da ona spaja duhovan preljub, izlazi sa svetom, ispoveda jedno a živi drugo. To neće nikada delovati. Crkva treba činiti kao što je Jestira učinila. Jestira je odbacila svetske ukrase.

Mi znamo da mala knjiga Jestira, kako je Mardohej... Njegov stric je imao kćer. I to je bilo za vreme vremena kraljevanja Medijanaca i Persijanaca. To je predivan tip ovde. Kralj, jedan od najvećih kraljeva na svetu u tom danu, on je imao veliku gozbu. I on je pozvao kraljicu da dođe sestri pored njega, ali ona

Ja sam rekao to jednom, i žena u Louisvillu, Kentuckiyu, mi je rekla: "Dobro, slušajte gospodine Branham. Ja ću vam dati da razumete upravo sada..." Rekao sam: "Da, gospođo." Rekla je: "To je jedina vrsta odeće koja se proizvodi." Rekao sam: "Oni proizvode mašine za šivenje i prodaju platna. To je zato što vi želite to. Nešto je pogrešno u vama." To je potpuno tačno. Vi činite to ne zato što je to moda, vi činite to ne zato što morate; vi to činite jer želite to.

81. Vi pušite jer želite to. Vi ne morate. Mislim da je najgluplja stvar koju sam ikada video bila žena koja hoda ulicom tako... Vi vidite svakoga u automobilima sa cigaretama između njihovih prstiju. Zašto, to je sramota. To je najveći pokret pete specijalne rublike u novinama, kada doktori i medicinska nauka kažu da je puno raka i sveg ostalog. I oni usisavaju upravo iz njih celo vreme.

Vidite ženu, pretpostavimo da je Hrišćanka, rastegnuta napolju na klupi, sa pomešanim kupanjem, sa kupaćim kostimom, rasteže se tamo napolju. Ja imam dve devojčice. Ja ne kažem da one ne bi učinile to. Oni kažu da dobijaju boju od sunčanja. Oni će dobiti boju ako ja budem živeo. To će biti sunce gospodina... To će biti sunce gospodina Branhama, sa prekrivalom ovoliko dugačkim. Ja verujem da je to pogrešno.

82. Tada se mi nazivamo... "O, mi smo članovi pentakostalne crkve." O, sram vas bilo. Tačno. Pentakostalna crkva treba čišćenje celim putem od napred do pozadi i kroz podrum, i ostavu, i uz stepenice. To je tačno. I još, u svemu tome, to je najbolje što imamo. Ali to može...

Upravo kao u revoluciji u vreme Jovanke od Arka. Francuska je trebala revoluciju, onda je trebala protivreformaciju da ispravi neke stvari koje su oni revolucionirali. I pentakostalna crkva treba revoluciju (Tačno. To sigurno treba.), revolt protiv pogrešnih stvari, i prihvatiti ispravne stvar (Amen.), sveže krštenje Svetim Duhom, crkvu da se pripremi.

83. Zapamtite, to nikada neće biti... Možete reći: "Dobro, sada, ja pripadam ovome... Zajedništvu, ja pripadam Četvorokuglu, ili Crkvi Božijoj, ili Isusovom Imenu", ili – ili bilo kojem od ostalih. Ne, vi ne možete ući po nijednom od njih. Bog poziva vas kao individuu. I to ste vi koji se morate očistiti, jer On uzima ljude iz pagana za Svoje Ime, Svoju nevestu, pagane.

Jestira se očistila. Očistila je svoje srce. To je ono što je ona očistila. To je ono što crkva treba: pročišćenje srca. "Kako vi čistite svoje srce, brate Branham?" Pranjem u vodi Reči, Krvlju Isusa Hrista.

84. Biblija kaže da je pogrešno za ženu da deluje tako, i za čoveka da im dozvoli da čine to. To je oboje od vas. Čovek koji dopušta svojoj ženi da izađe na ulicu sa golim – sa takvom odećom na sebi, ja imam malo poštovanja da je

vas osudilo. Tačno. O, vi možete vikati, govoriti u jezicima, trčati gore i dole, plesati u duhu. Video sam hinduiste kako čine to, i Indijance, i sve ostalo. To ne znači ništa ako nema života da potvrdi ono što govorite, snaga Svetog Duha čini božanski živuće ljude. To je nevesta Hristova.

78. Jestira je trebala postati nevesta, tako ona nije htela ništa od ukrasa sveta. Ona je htela ići kralju upravo onakva kakva je bila. Ona se uredila kako bi pentakostalne žene trebale, sa nežnim, poniznim duhom. I kada su sve ove moderne prve dame prošle sa svim svojim novim fandangom [španski narodni ples], kralj ih je pogledao i stavio ih u sobu sa prilježnicama. Ali kada je ova Jestira došla u njegov vidik, i on dobio bljesak tog dragog, poniznog, nežnog duha, rekao je: "To je ona. Donesite krunu i stavite je na njenu glavu." To je to.

Neka se one uredi sa takvom vrstom duha, ne samo žene, već i muškarci takođe, neka se uredi takvom vrstom duha. Tada vi postajete opremljeni za nevestu, dragu, punu poštovanja. Jestira je očistila svoje srce.

79. Postoji toliko mnogo... Mi se brinemo za ovo izvan. O, to mora imati toliko mnogo odstranjivanja neravnina, i toliko mnogo ovoga i – u vezi s tim.

Ovde nedavno, stajao sam u muzeju u Tenesiju. Prošao sam pored malog mesta, i to je pokazivalo analizu ljudskog tela. To kaže da čovek koji je težak sto pedeset funta u hemikalijama vredi osamdeset i četiri centa. Sada, vi ste neko, zar ne? Osamdeset i četiri centa, i neke žene će, pentakostalne žene, će staviti petsto dolara nerc kože, i podići svoju kosu, ako pada kiša, to će ih utopiti. I oni čak ne vrede osamdeset i četiri centa (To je tačno.) u hemikalijama. To je istina, ne šala. To je istina. Osamdeset i četiri centa: oko, dovoljno kreča da pospe kokošije leglo, i malo kalcija, i ostalog: osamdeset i četiri centa. Gledajte tu užasnu odeću.

Vi idete u restoran i nalazite – dobijete zdelu supe i tamo bude pauk u tome, vi ćete tužiti restoran. Ali vi ćete dozvoliti đavolu da gura stare prljave televizije i češlja stvari niz vaš vrat, i zamota to; učini da obučete nemoralnu odeću. I ove žene, ove male stare usko odevene kao oguljene „wiener“ [reč se ne nalazi u rečniku - izdavač], i izlaze tako tamo napolju na ulicu.

80. I znate li, moja sestro... (Ja to ne govorim u šali. Nemojte me pogrešno shvatiti.) Slušajte. Ja kažem ovo: vi delujete tako, i na dan suda vi ćete biti osuđeni kao preljubnici. Tačno. Isus je rekao: "Ko god s požudom pogleda na ženu počinio je preljub sa njom u svom srcu." I kada taj grešnik bude morao odgovarati zbog počinjena preljuba, ko je to? Vi. Ko je prouzrokovao to? Vi. To je tačno. Ako vi postavite sebe za gledanje – pred muškarce, da budete kao svet, i obučeni kao svet...

nije učinila to. Ona je odbila učiniti to. Šta je stoga on učinio? On je bio toliko posramljen, nije znao šta činiti, jer njegova vlastita žena nije došla.

67. Ja mislim da je to isti primer kao Hrist danas. Hrist nas je pozvao da sednemo s Njim u nebeskim prostorima, a mi smo posramljeni zbog toga. Mnogi ljudi se srame reći da imaju krštenje Svetim Duhom, pentakostni ljudi. To je tačno. Oni se srame reći to. Mi se sramimo zbog Njega.

I tako, kraljica nije došla. Ona je odbila doći. To ga je osramotilo. Njegovo lice je pocrvenilo. Svi su uočili. Čudim se ako Isusovo lice nije malo pocrvenilo takođe, kada nas On poziva na posao, poziva pentakostni pokret za zajedništvo i bratstvo. A mi smo toliko čvrsto organizovani u male grupe dok se ne savijemo za druge. Mi smo toliko – postajemo svetovni, i takve stvari. Počinjemo se sramiti imena Pentakost. Neki se boje reći... Kažu: "Dobro, ja pripadam. Ja sam Hrišćanin, ali..." Ja sam sretan što imam pentakostalno iskustvo. Amen. Sretan sam patiti za Ime Isusa Hrista. Najveća privilegija koju sam ikada imao je reći da sam deo Njega.

68. Sada mi pronalazimo, tada je on imao neke konsultacije da pita šta mora činiti. I oni su rekli: "Ako ovo nastavi ovako, sve ostale žene u kraljevstvu će uzeti primer prve žene." Naravno, to se dešava noćas. Pogledajte na neku od tih žena (Nadam se da vas ne vređam, a opet se nadam da vređam. To je u redu.), koje ovde pokušavaju biti predmet prve žene, s ovim vodenim šišanjem. Ja nikada nisam video takvu stvar u celom svom životu. Neki dan je neka žena došla u čekaonicu gde sam ja čekao svoju ženu, i glava te žene je bila toliko velika, i imala je zelenu farbu ispod svojih očiju. I ja sam rekao: "Vrati se nazad, prikazo! Biću dobro." To je bio najužasniji prizor; to će vas osramotiti. To je tačno. Šta je to? Prva dama. To je prva dama. To je to. I oni uzimaju primer toga.

69. I dozvolite mi da kažem ovo sada. (Ja sam to rekao u šali, ali u usporedbi da vidite.) To je isto što vi stariji hrišćani činite mladima. Potpuno tačno. Vi ste predviđeni da budete primeri. Vi pentakostanci koji ispovedate da imate Duha Svetog, vi trebate biti primer metodistima, i baptistima, prezbiterijancima. Ne kao prva dama, već ste pretpostavljeni da budete kao Isus. On vam govori ovde šta činiti, kako to činiti. Mi moramo slediti njegova pravila i primere. Ali to je put kojim mi to pronalazimo.

70. Ester... Ova kraljica, ona nije slušala to. Ona nije došla, osramotila ga je. Kaže: "Ako – ako ova prva dama zemlje postavi primer kao što je taj, sve ostale žene će činiti to. Tako onda, kada čovek pozove svoju ženu, ona će reći: 'Idi skoči u reku.'" Vidite? Momak, on je stvarno predvideo Ameriku, nije li?

Sada, mi pronalazimo da čineći to... Onda je tamo bio čovek koji je imao malo mudrosti o njemu, došao je i savetovao kralja. Rekao je: "Treba je izopštiti te poslati kroz kraljevstvo i pozvati sve device koje su tu, mlade device, i tamo si izaberi ženu." To se svidelo kralju.

71. Tako on je poslao... I on je poslao sobarice i ostalo, koje su otišle pokupiti sve mlade device koje bi mogle – lepe žene u celom kraljevstvu i provincijama koje su bile tamo, koje je bilo najveće na svetu.

I kada je učinio to, to je došlo do ove male Židovske devojke. Ona je radije bila na neki način odbačena, jer kao pagani (Vidite?), ona je bila odbačena na jednu stranu. I ona nije imala ni oca ni majku. I Mardohej, njen stric ju je odgajao. I ona je morala ići na kvalifikacije. I tako, šta su oni učinili, oni su morali uzeti ove devojke na pročišćavanje toliko mnogo meseci. Oni su ih morali pročitati, i učiniti sve vrste ukrašavanja, i potpuno ih urediti da mogu ići pred kralja.

72. Sada, to je upravo o načinu na koji svet želi urediti crkvu danas, ukrasiti to sa svetom, uzorcima svetskih stvari, pokušavajući dobiti više članova, uzimajući svašta u svoje zajedništvo. O moj Bože. To je jadna stvar, organizacija pokušava srušiti drugu, uzeti bilo šta za svog člana. Vi ih možete uzeti u ovu organizaciju, ali oni neće nikada doći u zajedništvo s Hristom dok ne budu pročišćeni i rođeni ponovo od Duha Božijeg. To je istina. Oni mogu imati svoje ime u knjizi ovde, ali ne tamo gore u Jagnjetovoj Knjizi Života dok to nije zapisano Krvlju Gospoda Isusa.

73. Sve žene, one su se skroz uredile da bi izgledale lepo. I, o, zamišljam da su imale stvarno neki izgled na sebi, možda kao prva dama i ostalo. One su skroz uređene jer su išle pojaviti se pred kraljem.

I mislim da je to kao celi deo koji postaje pogrešan sa našim crkvama danas. One se pokušavaju potpuno fiksirati svetski, imajući svetske gozbe, svetske stvari na tome, čineći ovo što je svetsko, pridružujući se svetu, misleći da mogu sresti Kralja. Bog ne brine o tome. On to mrzi. Ali mi želimo delovati kao svet.

Neke od naših crkvi za koje sam rekao da su dozvolili barove, donoseći odluke i ostalo u crkvi, i ponekad pastori koji su venčani četiri ili pet puta, i – i neki koji puše cigarete. Recite: "Oni će to preći. Oni će biti u redu." Uzeti čoveka iz bara jedne noći i postaviti ga za propovedaonicu sledeći dan. Ja ne verujem u takve stvari. Ja verujem da čovek mora biti potvrđen (To je u redu.), potvrđen. Kažem vam, puno puta mi zovemo...

74. Ja verujem u krštenje Svetim Duhom. Verujem u govorenje u jezicima. Ali mislim da mi polažemo previše pažnje na to. Čovek može govoriti u jezicima,

i žena može govoriti u jezicima, i ako njen život i njegov život nisu u skladu s onim što jezici u kojima govorite kažu, tada su to pogrešni jezici, jer će Duh Sveti učiniti da delujete po Bibliji. To će vas dovesti do punine lika Hristovog.

Vi uzmete osobu koja govori u jezicima, sa dovoljno tvrdoće da se bori mrmljajući, i ogovara komšije, i sve takvo. Zašto, zar vi to nazivate Svetim Duhom? To ne može biti. Ne gospodine.

Sveti Duh je krotkost, radost, mir, velikodušnost, dobrota, ljubaznost, pažnja, vera. Sveti Duh... To su plodovi Duha, da Duh Sveti vodi crkvu živog Boga, ljubaznost, i pokornost, poniznost, ljubav jednih za druge, velikodušnost.

75. Ako brat pogreši, nemojte ga upravo tući ili nešto drugo. Idite za njim i vidite ako ga možete vratiti nazad. Nemojte čekati da propovednik učini to. Vi to učinite, ne neko drugi. Propovednik ne može raditi sve to, niti mogu đakoni. Svaki član ovog tela Hristovog treba brinuti jedan za drugog. Ako mi dobijemo... i ako imamo Duha Hristovog u nama... On nas je naučio veliku usporedbu. On je ostavio devedeset i devet i otišao za jednim. To je ono što mi trebamo činiti.

Ali mi kažemo: "O, neka idu." Mi to nikada ne bismo trebali činiti. Trebali bismo biti nežni, opraštati, velikodušni: to je plod Duha.

76. Sada, tada mi pronalazimo sebe, ta Jestira, nakon što je ona... Oni su je stavili u jednu od ovih prostorija da se skroz uredi da učini njihov prizor pred kraljem. Moj Bože, ona je odbila to. Ona nije želela to. Ona je htela ići upravo onakva kakva je bila. Amen.

Mi imamo danas crkve koje žele delovati kao svet. Zašto? Jer smo postali veliki. Bog je rekao da su Mu jednom dok su bili mali služili, ali kada su postali veliki, zaboravili su Ga. To je tačno. Kada mi imamo metalne udaraljke negde dole u nekom prolazu, sa tamburom koju sviramo sa krajičcima prstiju, i stara gitara je svirala to, i imajući sastanke na ulici, bili ste ponizni. Ali kada se dogodi da imamo zgrade vredne tri ili četiri miliona dolara, i velike, snažne stvari kao ta, tada postanemo toliko arogantni da zaboravimo to. To je tačno. Doterivanje sa svetom...

77. Bio sam na mestu neki dan gde je brat svetosti... Bila je grupa ljudi koja je radila za njega. I ako... Svaka žena je izašla od tamo za vreme kafe da uzme odmor uz kafu. Svaka žena od tamo je imala kratku kosu i nosila je rumenilo na usnama. Sada, vi kažete: "Brate Branhame, ti nemaš dužnost govoriti to." Imam. Biblija kaže to. To je tačno.

Mnogo pentakostalnih žena oblače odeću koja pripada muškarcima, a Bog je rekao da je to odvratno u Njegovim očima. Tačno. Kako vi očekujete tako ići u nebo? To pokazuje da Sveti Duh nije unutra. Da je Sveti Duh bio tamo, to bi